

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1805/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως 1
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1806/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη 3
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1807/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου 5
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92 της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1992 περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιτάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου 8
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1809/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών «ΣΜΣ» που κατατίθενται κατά τη διάρκεια της περιόδου από 22 έως 25 Ιουνίου 1992 στις συναλλαγές με την Ισπανία και την Πορτογαλία στον τομέα του βοείου κρέατος ... 14
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1810/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91 σχετικά με τους τρόπους πώλησης δουτύρου από τα αποθέματα παρέμβασης που προορίζονται για εξαγωγή 15
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1811/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών ΣΜΣ που κατατέθηκαν από τις 22 έως τις 26 Ιουνίου 1992 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όσον αφορά την Ισπανία, προερχόμενων από την Κοινότητα των Δέκα 16
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1812/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 για την κατάργηση του διορθωτικού ποσού που πρέπει να εισπράττεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα μελιτζανών από την Ισπανία 17
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1813/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη ... 18

Περιεχόμενα (συνέχεια)	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1814/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της	21
	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1815/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως για τον δάμβακα	25
	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1816/92 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως	26

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

92/329/ΕΟΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1990 σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η ιταλική κυβέρνηση σε διομηχανία οπτικών προϊόντων Industrie Ottiche Riunite (IOR) .....
- 30

92/330/ΕΟΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Textilwerke Deggendorf .....
- 36

92/331/ΕΟΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1992 για την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως του αιγυπτίου παραγωγού στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου .....
- 40

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1805/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγούριων και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1772/92 της Επιτροπής⁽⁵⁾.

ότι, για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντε-

λεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85, — για τα άλλα νομίματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση.

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν την 1η Ιουλίου 1992.

ότι ο διορθωτικός συντελεστής που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση εφαρμόζεται σε όλα τα στοιχεία υπολογισμού των εισφορών, περιλαμβανομένων και των συντελεστών ισοτιμίας.

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1772/92 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 182 της 2. 7. 1992, σ. 15.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα κλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορά (°)
0709 90 60	139,72 (°) (°)
0712 90 19	139,72 (°) (°)
1001 10 10	155,97 (°) (°) (10)
1001 10 90	155,97 (°) (°) (10)
1001 90 91	132,79
1001 90 99	132,79 (11)
1002 00 00	151,27 (°)
1003 00 10	123,30
1003 00 90	123,30 (11)
1004 00 10	106,79
1004 00 90	106,79
1005 10 90	139,72 (°) (°)
1005 90 00	139,72 (°) (°)
1007 00 90	145,21 (°)
1008 10 00	48,32 (11)
1008 20 00	98,90 (°)
1008 30 00	46,28 (°)
1008 90 10	(°)
1008 90 90	46,28
1101 00 00	198,90 (°) (11)
1102 10 00	224,78 (°)
1103 11 10	255,78 (°) (10)
1103 11 90	214,81 (°)

(1) Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(3) Για τον αραβόσιτο καταγωγής ΑCP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

(4) Για τον κέγγρο και το σόργο καταγωγής ΑCP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(5) Για τον σκληρό σίτο και τον κέγγρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(6) Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής.

(7) Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σικάλη.

(8) Κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία η εισφορά αυξάνεται κατά το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3808/90.

(9) Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής ΡΤΟΜ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ (εκτός εάν εφαρμόζεται η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου).

(10) Ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1825/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

(11) Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR 1, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 585/92, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1806/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη βύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1773/92 της Επιτροπής⁽⁵⁾,

ότι, για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική

τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85,

— για τα άλλα νομίματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν την 1η Ιουλίου 1992·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για τις εισαγωγές των σιτηρών και της βύνης, προέλευσης τρίτων χωρών, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 182 της 2. 7. 1992, σ. 18.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία
	7	8	9	10
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία	4η προθεσμία
	7	8	9	10	11
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1807/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1720/91⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1514/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Αλγερία⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 728/91⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1521/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από το Μαρόκο⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/91⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1508/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Τυνησία⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 413/86⁽⁸⁾, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένων γεωργικών προϊόντων καταγωγής Τουρκίας⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 730/91⁽¹⁰⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/77 του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1977 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από τον Λίβανο⁽¹¹⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/78⁽¹²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, η Επιτροπή αποφάσισε την προσφυγή στη διαδικασία διαγωνισμού για τον καθορισμό των εισφορών για το ελαιόλαδο·

ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2751/78 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1978 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με το καθεστώς καθορισμού της

εισφοράς κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου με διαγωνισμό⁽¹³⁾ προβλέπει ότι το ελάχιστο ύψος εισφοράς καθορίζεται για τα επιμέρους προϊόντα μετά από εξέταση της καταστάσεως της διεθνούς και της κοινοτικής αγοράς καθώς και του ύψους των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό·

ότι, κατά την εισπραξη της εισφοράς, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που αναφέρονται στις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών· ότι, ιδίως, η εισφορά που εφαρμόζεται στις χώρες αυτές καθορίζεται αφού ληφθεί ως βάση υπολογισμού η εισφορά που εισπράττεται για τις εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες·

ότι όσον αφορά την Τουρκία και τις χώρες του Maghreb πρέπει να μη προδικαστεί το πρόσθετο ποσό που πρέπει να καθορισθεί σύμφωνα με τις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα⁽¹⁴⁾, δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής υπερπόντιων χωρών και εδαφών· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της προαναφερθείσας απόφασης, ορισμένα προϊόντα που κατάγονται από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη επιβαρύνονται με ειδική εισφορά προκειμένου τα προϊόντα που κατάγονται από αυτές τις χώρες και εδάφη να μην έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση από παρόμοια προϊόντα που εισάγονται από την Ισπανία και την Πορτογαλία στην Κοινότητα με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται παραπάνω στα ποσά των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό, στις 29 και 30 Ιουνίου 1992, οδηγεί στον καθορισμό των ελάχιστων εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

ότι η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή ελιών των κωδικών ΣΟ 0709 90 39 και 0711 20 90 καθώς και των προϊόντων που περιλαμβάνονται στους κωδικούς ΣΟ 1522 00 31, 1522 00 39 και 2306 90 19, πρέπει να υπολογίζεται με βάση την ελάχιστη εισφορά που εφαρμόζεται στην ποσότητα ελαιόλαδου που περιέχεται στα προϊόντα αυτά· ότι, για τις ελιές, η εισπραχθείσα εισφορά δεν είναι δυνατόν να είναι κατώτερη από ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 8% της αξίας του εισαγόμενου προϊόντος, με καθορισμό του ποσού αυτού κατ' αποκοπή· ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών οδηγεί στον καθορισμό των εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 162 της 26. 6. 1991, σ. 27.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 24.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 80 της 27. 3. 1991, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 43.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 80 της 27. 3. 1991, σ. 2.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 9.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 48 της 26. 2. 1986, σ. 1.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 80 της 27. 3. 1991, σ. 3.⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 21. 7. 1977, σ. 4.⁽¹²⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1978, σ. 60.⁽¹³⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 28. 11. 1978, σ. 6.⁽¹⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 2

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ελάχιστες εισφορές κατά την εισαγωγή στον τομέα του ελαιόλαδου (1)

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
1509 10 10	76,00 (2)
1509 10 90	76,00 (2)
1509 90 00	88,00 (2)
1510 00 10	77,00 (2)
1510 00 90	122,00 (4)

(1) Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής ΡΤΟΜ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ. Εντούτοις ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3148/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης.

(2) Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων αυτού του κωδικού, που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου σε μια από τις κατωτέρω χώρες και μεταφερθεί απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά:

α) Λίβανος: 0,60 Ecu ανά 100 kg.

β) Τουρκία: 11,48 Ecu (*) ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η χώρα αυτή, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

γ) Αλγερία, Τυνησία και Μαρόκο: 12,69 Ecu (*) ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλαν οι χώρες αυτές, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

(*) Αυτά τα ποσά δύνανται να προσαυξηθούν κατά ένα πρόσθετο ποσό που πρέπει να καθορισθεί από την Κοινότητα και από τις εν λόγω τρίτες χώρες.

(3) Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,86 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,09 Ecu ανά 100 kg.

(4) Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 7,25 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 5,80 Ecu ανά 100 kg.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου (1)

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
0709 90 39	16,72
0711 20 90	16,72
1522 00 31	38,00
1522 00 39	60,80
2306 90 19	6,16

(1) Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής ΡΤΟΜ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ. Εντούτοις ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3148/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιουνίου 1992

περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα 10 και 11,

Μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής όπως προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

A. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Το Δεκέμβριο 1990, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που είχε υποβληθεί από τη συντονιστική επιτροπή των διομηχανιών σιδηροκραμάτων, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής, που αντιπροσωπεύει όλους σχεδόν τους κοινοτικούς παραγωγούς του σιδηροπυριτίου.

Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ για το εν λόγω προϊόν καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου καθώς και για την προκύπτουσα ζημία, τα οποία στοιχεία θεωρήθηκαν επαρκή ώστε να δικαιολογηθεί η έναρξη διαδικασίας. Συνεπώς, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽²⁾, την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ που αφορά τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου, και άρχισε έρευνα.

- (2) Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2409/87 της Επιτροπής⁽³⁾, την απόφαση αριθ. 91/240/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽⁴⁾ και τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 341/90⁽⁵⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 1115/91⁽⁶⁾, επιβλήθηκαν μέτρα στις εισαγωγές του σιδηροπυριτίου καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης, Βραζιλίας, Νορβηγίας, Σουηδίας, Ισλανδίας, Βενεζουέλας και Γιουγκοσλαβίας.
- (3) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα τους παραγωγούς/εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και τους κοινοτικούς παραγωγούς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται

σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας και παρέσχε στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους.

- (4) Οι παραγωγοί/εξαγωγείς και ορισμένοι εισαγωγείς ζήτησαν το δικαίωμα να γνωστοποιήσουν προφορικά τις απόψεις τους και το αίτημά τους έγινε δεκτό.
- (5) Η Επιτροπή συνέλεξε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που έκρινε απαραίτητες για τον προσδιορισμό της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας, και διεξήγαγε επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις των:

κοινοτικών παραγωγών:

- Pechiney Électrometallurgie, Γαλλία
- SKW Trostberg AG, Γερμανία
- Ferrolegierungswerk Lippendorf GmbH, Γερμανία
- Carbueros Metalicos, Ισπανία
- Industria Elettrica Indel Spa, Ιταλία
- Utilizzazioni Elettro Industrial UEI, Ιταλία,
- κοινοτικών εισαγωγέων:
  - Frank und Schulte GmbH, Γερμανία
  - Lemetco GmbH, Γερμανία
  - Deutsche Erz- und Metallgesellschaft mbH, Γερμανία,
  - παραγωγού της Αιγύπτου:
    - EFACO, The Egyptian Ferro Alloys Co., Αίγυπτος.

- (6) Η Επιτροπή διεξήγαγε έρευνα στις εγκαταστάσεις της εταιρείας Elkem στη Νορβηγία, χώρα που επιλέχθηκε ως ανάλογη χώρα για τον υπολογισμό της πολωνικής κανονικής αξίας [βλέπε την αιτιολογική σκέψη (14)].
- (7) Η Επιτροπή έλαβε πληροφορίες από τους εισαγωγείς, τους παραγωγούς στις χώρες εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες, τις οποίες και χρησιμοποίησε.
- (8) Η έρευνα για τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1990 και 31 Μαρτίου 1991.

B. ΠΡΟΪΟΝ**1. Περιγραφή του προϊόντος**

- (9) Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας είναι το σιδηροπυρίτιο που περιέχει κατά βάρος 10 έως 96% πυριτίου και υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 21 10, 7202 21 90 και 7202 29 90.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 8. 5. 1991, σ. 4.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 219 της 8. 8. 1987, σ. 24.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 111 της 3. 5. 1991, σ. 47.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 38 της 10. 2. 1990, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 111 της 3. 5. 1991, σ. 1.

2. Ομοειδές προϊόν

- (10) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το σιδηροπυρίτιο που παράγεται στην Κοινότητα και αυτό που πωλείται στις εγχώριες αγορές στην Αίγυπτο και στη Νορβηγία είναι προϊόντα ομοειδή με αυτά που εξάγονται από την Αίγυπτο και την Πολωνία ως προς όλα τα βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους.

Γ. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. Κανονική αξία

α) Αίγυπτος

- (11) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, κατά την περίοδο αναφοράς, οι πωλήσεις στην αιγυπτιακή εγχώρια αγορά, κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές, του ομοειδούς προϊόντος της αιγυπτιακής εταιρείας που συνεργάστηκε στην έρευνα, ήταν αμελητέες.

Συνεπώς, αυτή η αξία βασίστηκε σε κατασκευασμένη αξία που προέκυψε από την πρόσθεση του κόστους παραγωγής και ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των δαπανών, τόσο των παγίων όσο και των μεταβλητών, που αφορούν τα υλικά ή την κατασκευή, προσαυξημένων κατά ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα.

Για τα γενικά έξοδα, τις διοικητικές δαπάνες και τα έξοδα πώλησης, η Επιτροπή βασίστηκε στο σύνολο των τρεχόντων εξόδων στον εν λόγω τομέα.

Όσον αφορά το περιθώριο κέρδους, δεδομένου ότι ολόκληρος ο τομέας οικονομικών δραστηριοτήτων πραγματοποίησε πωλήσεις με απώλειες κατά την περίοδο αναφοράς, η Επιτροπή έλαβε υπόψη περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε σε 6% και το οποίο θεωρήθηκε εύλογο, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για παραγωγικές επενδύσεις σε αυτόν το βιομηχανικό κλάδο στην Αίγυπτο.

β) Πολωνία

- (12) Δεδομένου ότι η Πολωνία δεν μπορούσε να θεωρηθεί, κατά την περίοδο αναφοράς, ως χώρα με οικονομία αγοράς, η Επιτροπή βάσισε τους υπολογισμούς στην κανονική αξία των εν λόγω προϊόντων σε χώρα με οικονομία αγοράς.

Το γεγονός ότι λήφθηκε υπόψη η Νορβηγία ως ανάλογη χώρα έγινε αποδεκτό από τον παραγωγό της Πολωνίας που συνεργάστηκε στην έρευνα. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν σημαντικές διαφορές ούτε ως προς τη διαδικασία ή την κλίμακα παραγωγής, ούτε ως προς την ομοιότητα των προϊόντων των δύο χωρών και τις συνθήκες πρόσβασης στα κυριότερα στοιχεία του κόστους παραγωγής. Συνεπώς, συνεπέρανε ότι η επιλογή της Νορβηγίας

ήταν κατάλληλη και εύλογη για τον καθορισμό της πολωνικής κανονικής αξίας.

Δεδομένου ότι ο νορβηγός παραγωγός που συνεργάστηκε στην έρευνα πραγματοποίησε πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος σε ανεπαρκείς ποσότητες στην εγχώρια αγορά, η Επιτροπή αναγκάστηκε να προσδιορίσει την κανονική αξία με βάση την κατασκευασμένη αξία, η οποία υπολογίστηκε με πρόσθεση του κόστους παραγωγής και ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους.

Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των δαπανών, τόσο των παγίων όσο και μεταβλητών, που αφορούν τα υλικά και την κατασκευή, προσαυξημένων κατά ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά έξοδα και τα άλλα γενικά έξοδα.

Για τα γενικά έξοδα, τις διοικητικές δαπάνες και τα έξοδα πώλησης, η Επιτροπή βασίστηκε στα τρέχοντα έξοδα στον εν λόγω τομέα.

Η Επιτροπή έλαβε περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε σε 6%, το οποίο κρίθηκε εύλογο προκειμένου να διασφαλίζεται στον εν λόγω βιομηχανικό κλάδο μακροπρόθεσμη παραγωγική επένδυση. Αυτό το περιθώριο είχε ευθυγραμμιστεί με το περιθώριο κέρδους που ανερχόταν σε 6% κατά σταθμικό μέσο όρο, το οποίο είχε επιτευχθεί στο σχετικό τομέα οικονομικής δραστηριότητας κατά τα τρία τελευταία φορολογικά έτη πριν από την περίοδο αναφοράς στη Νορβηγία.

- (13) Ο πολωνός παραγωγός, μολονότι αποδέχτηκε την επιλογή της Νορβηγίας ως ανάλογης χώρας, αμφισβήτησε τη χρησιμοποίηση κατασκευασμένης αξίας, με το επιχείρημα ότι η πολωνική εταιρεία διαθέτει πλεονεκτήματα όσον αφορά ορισμένα στοιχεία του κόστους παραγωγής. Ο πολωνός παραγωγός δεν μπόρεσε, ωστόσο, να παράσχει λεπτομέρειες και αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το πλεονέκτημα που ενδεχομένως απορρέει από αυτή τη δήλωση.

Στο πλαίσιο αυτό, επιλέγοντας την εταιρεία παραγωγής της Νορβηγίας, η οποία αναγνωριζόταν ως μία από τις αποδοτικότερες σε παγκόσμιο επίπεδο, η Επιτροπή θεωρεί ότι έλαβε σε μεγάλο βαθμό υπόψη ένα ενδεχόμενο συγκριτικό πλεονέκτημα όσον αφορά τον εφοδιασμό και το κόστος μέρους των πρώτων υλών του πολωνού παραγωγού. Κατά την περίοδο αναφοράς, η νορβηγική μονάδα που επιλέχθηκε εκμεταλλεύθηκε ουσιαστικά το μέγιστο παραγωγικό δυναμικό, πράγμα που μείωσε αντιστοίχως τις πάγιες δαπάνες, που ήταν εξάλλου μικρές σε σχέση με το συνολικό κόστος ανά τόνο που παρήχθη. Το κόστος παραγωγής αυτής της επιχείρησης αποδεικνύει την τεράστια παραγωγικότητά της. Εξάλλου, αυτή η μονάδα παράγει η ίδια την ενέργεια που καταναλώνει, βασικό στοιχείο του κόστους παραγωγής, και διαθέτει εγκαταστάσεις για άλλες πρώτες ύλες όπως ο χαλαζίας.

2. Τιμή εξαγωγής

- (14) Οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν με βάση τις πράγματι καταβληθείσες ή καταβλητέες τιμές για τα προϊόντα που πωλούνται για εξαγωγή στην Κοινότητα.

3. Σύγκριση

- (15) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, που εξετάστηκαν για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, στις περιπτώσεις που το απαιτούσαν οι περιστάσεις και στο μέτρο που παρέχονταν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ως προς την άμεση σχέση με τις εν λόγω πωλήσεις, τις διαφορές που επηρεάζουν τη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών. Αυτές οι προσαρμογές αφορούσαν κυρίως τους όρους πληρωμής και παράδοσης, το κόστος μεταφοράς και ασφάλειας καθώς και τους διάφορους τύπους συσκευασίας.

4. Περιθώρια ντάμπινγκ

- (16) Η σύγκριση των εν λόγω στοιχείων αποδεικνύει την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ. Το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται για κάθε εξαγωγή ισούται με τη διαφορά της καθορισθείσας κανονικής αξίας και της τιμής στην Κοινότητα, δεόντως προσαρμοσμένες.
- (17) Βάσει της τιμής «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα», ο σταθμικός μέσος όρος για τις εν λόγω εξαγωγές καθορίζεται ως εξής:
— παραγωγείς/εξαγωγείς της Πολωνίας	43,9 %
— αιγύπτιος παραγωγός/εξαγωγέας EFACO, Egyptian Ferro-Alloys Co,	61,5 %.

Δ. ΖΗΜΙΑ**1. Σώρευση των εισαγωγών**

- (18) Οι επιπτώσεις των εισαγωγών καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου συνυπολογίστηκαν, δεδομένης της ομοιότητας των προϊόντων που εξάγονται στην Κοινότητα, του ανταγωνισμού που ασκείται στα ομοειδή προϊόντα του κοινοτικού βιομηχανικού κλάδου και του γεγονότος ότι ο όγκος των εξαγωγών είναι σημαντικός.

2. Όγκος, μερίδια αγοράς και τιμές εισαγωγής

- (19) Οι εξαγωγές της Πολωνίας και της Αιγύπτου στην Κοινότητα αυξήθηκαν σημαντικά, ήτοι:
- για την Πολωνία από 1 600 τόνους το 1989 σε 18 000 τόνους το 1990 και σε 7 000 τόνους το πρώτο τρίμηνο του 1991,

— για την Αίγυπτο από 5 000 τόνους το 1989 σε 12 000 το 1990 και σε 6 000 τόνους για το πρώτο τρίμηνο του 1991.

- (20) Τα μερίδια αγοράς των δύο χωρών, υπολογιζόμενα από άποψη κοινοτικής κατανάλωσης, σημείωσαν αισθητή αύξηση:

— για την Πολωνία: 0,3 % το 1989 · 3,1 % το 1990 · 5,1 % το 1991,

— για την Αίγυπτο: 0,9 % το 1989 · 2,1 % το 1990 · 4,1 % το 1991.

- (21) Οι τιμές μεταπώλησης στην Κοινότητα του προϊόντος που εισήχθη από την Πολωνία και την Αίγυπτο ήταν κατώτερες από τις μέσες τιμές, ήδη υποτιμημένες των κοινοτικών παραγωγών, σε ποσοστό που κυμαίνεται κατά μέσο όρο, από 5 % για την Πολωνία μέχρι 12 % για την Αίγυπτο.

3. Κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας**α) Κοινοτικό παραγωγικό δυναμικό και παραγωγή**

- (22) Από το 1989 ως το 1990, το κοινοτικό παραγωγικό δυναμικό, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, παρέμεινε στο επίπεδο των 360 000 τόνων. Η κοινοτική παραγωγή υπέστη συνεχή μείωση και κατέληξε από 250 000 τόνους το 1989, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε 150 000 τόνους το 1991, ενώ εξάλλου ένα μέρος αυτής της παραγωγής εξήχθη ή αποθηκεύτηκε για απογραφή· τα στοιχεία αυτά αντιστοιχούν με χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού περίπου 42 % για το 1991.

β) Μερίδιο αγοράς και κατανάλωση

- (23) Μεταξύ 1989 και 1991, το μερίδιο αγοράς των κοινοτικών παραγωγών μειώθηκε, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, από 36 % σε 26 %, ενώ η ετήσια κοινοτική κατανάλωση σταθεροποιήθηκε γύρω στους 600 000 τόνους κατά την ίδια περίοδο: η κατανάλωση ωφέλησε σαφώς τις εισαγωγές καταγωγής τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Πολωνίας και της Αιγύπτου.

γ) Τιμές

- (24) Το χαμηλό επίπεδο των τιμών εισαγωγής, κατά την περίοδο έρευνας, ανάγκασε τους κοινοτικούς παραγωγούς να πωλήσουν το προϊόν στην Κοινότητα σε τιμές που συνήθως δεν κάλυπταν το κόστος παραγωγής. Το χαμηλό επίπεδο των τιμών όχι μόνον δεν εμπόδισε τους κοινοτικούς παραγωγούς να ανυψώσουν τις τιμές τους προκειμένου να λάβουν υπόψη την εξέλιξη του κόστους παραγωγής, αλλά τους ανάγκασε επίσης να μειώσουν τις τιμές τους, χωρίς όμως να τους βοηθήσει να μη χάσουν μερίδια της αγοράς.

δ) Αποτελέσματα

- (25) Το 1988 ορισμένες κοινοτικές επιχειρήσεις πραγματοποίησαν μικρά κέρδη, και η κατάσταση βελτιώθηκε προσωρινά κατά το πρώτο εξάμηνο του 1989 συνεπεία της έντονης αύξησης των τιμών πώλησης του εν λόγω προϊόντος σε σχέση με την αναζωογόνηση της σιδηρουργίας, καθώς και συνεπεία των μέτρων αναδιάρθρωσης.

Εντούτοις, ο κλάδος της κοινοτικής βιομηχανίας σημείωσε εκ νέου σημαντικές απώλειες κατά περίπου 26 %.

ε) Συμπέρασμα

- (26) Παρά την προσπάθεια αναδιάρθρωσης που κατέβαλαν οι κοινοτικοί παραγωγοί, η κατάσταση του βιομηχανικού κλάδου παρουσίασε σοβαρή επιδείνωση, πράγμα που αποδεικνύουν οι χρηματοοικονομικές απώλειες και η μείωση μεριδίων της αγοράς. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή συνεπέρανε ότι ο εν λόγω βιομηχανικός κλάδος υφίσταται σημαντική ζημία.

4. Αιτιώδης συνάφεια και άλλοι παράγοντες

- (27) Από την έρευνα προέκυψε ότι η εξέλιξη των εισαγωγών καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου, η σχετική αύξηση των συναθροισμένων μεριδίων αγοράς από 1,2 % το 1989 σε 9,2 % το 1991, καθώς και η καθοδική τάση των τιμών των εν λόγω εισαγωγών, συμπίπτουν με την επιδείνωση του ανταγωνισμού και της χρηματοοικονομικής κατάστασης της κοινοτικής βιομηχανίας.
- (28) Η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία μπορεί να οφείλεται σε άλλους παράγοντες, όπως οι εισαγωγές προϊόντων από άλλες τρίτες χώρες.
- (29) Ακόμα και αν οι εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες, και ειδικά από τη Νορβηγία, τη Σουηδία, την Ισλανδία, τη Βενεζουέλα, την πρώην Γιουγκοσλαβία, την πρώην Σοβιετική Ένωση και τη Βραζιλία, επηρεάζουν την κατάσταση του κλάδου της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, οι αυξανόμενες ποσότητες των πωλήσεων πολωνικών και αιγυπτιακών προϊόντων και το γεγονός ότι πραγματοποιούνται σε τιμές χαμηλότερες από αυτές των κοινοτικών παραγωγών πρέπει να θεωρηθούν ξεχωριστά ως αιτία επιδείνωσης της κατάστασης της κοινοτικής βιομηχανίας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να υπενθυμίσουμε ότι οι προαναφερθείσες εισαγωγές από τρίτες χώρες υπόκεινται σε μέτρα αντανάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η μη λήψη μέτρων για την Πολωνία και την Αίγυπτο θα αποτελούσε διάκριση προς αυτές τις χώρες και θα έβλαπτε την αποτελεσματικότητα των εν λόγω μέτρων.
- (30) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συνεπέρανε με βάση τα παραπάνω στοιχεία ότι οι εισαγωγές προϊόντων Πολωνίας και Αιγύπτου τις οποίες καλύπτει η παρούσα διαδικασία αποτελούν σημαντική αιτία ζημίας για τον εν λόγω κοινοτικό βιομηχανικό κλάδο.

E. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

- (31) Η αποκατάσταση τού θεμιτού ανταγωνισμού που δεν στρεβλώνεται από αθέμιτες πρακτικές είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας. Αν συνεχιστεί η πρακτική ντάμπινγκ που προκαλεί σημαντική ζημία, θα τεθεί σε κίνδυνο η επιδίωξη του κλάδου της κοινοτικής βιομηχανίας.

Λόγω της σημασίας του σιδηροπυριτίου για την παραγωγή χάλυβα, δεν είναι δυνατόν να συμφέρι την Κοινότητα να εξαρτάται απόλυτα από τον εφοδιασμό εκτός Κοινότητας, δεδομένου ιδίως ότι μερικοί προμηθευτές είναι εγκατεστημένοι πολύ μακριά από την Κοινότητα.

- (32) Οι εκπρόσωποι των μεταποιητικών βιομηχανικών της Κοινότητας και των ανεξάρτητων εταιρειών τόνισαν ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να εξακολουθούν να ισχύουν τα αμυντικά μέτρα διότι θα μείωναν την ανταγωνιστικότητά τους σε σχέση με τις εισαγωγές τελικών προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών.
- (33) Όπως συμβαίνει με κάθε πρώτη ύλη, είναι δυνατό να επηρεάσουν οι αυξήσεις των τιμών το κόστος των μεταποιητικών βιομηχανιών. Εντούτοις, καμία εταιρεία δεν υπέβαλε πειστικά αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη συγκεκριμένη επίπτωση μιας αύξησης των τιμών σιδηροπυριτίου στο κόστος παραγωγής της, ούτε υποβλήθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις μιας αύξησης των τιμών των μεταποιητών στο σύνολο των πωλήσεων τους. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οποιαδήποτε επίπτωση θα ήταν μικρή, δεδομένου ιδίως του μικρού εκατοστιαίου ποσοστού σιδηροπυριτίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή ενός τόνου χάλυβα καθώς και της χαμηλής σχετικής αξίας που αντιπροσωπεύει αυτό το προϊόν στο συνολικό κόστος ενός τόνου χάλυβα.
- (34) Η Επιτροπή, αφού συνέκρινε τα παραπάνω επιχειρήματα και τη σημαντική συνεισφορά των εν λόγω εισαγωγών με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η κοινοτική βιομηχανία σιδηροπυριτίου, συνεπέρανε ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούν τη λήψη μέτρου για την αποφυγή ζημίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

ΣΤ. ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

- (35) Δεδομένου ότι, εκφραζόμενο σε εκατοστιαίο ποσοστό της τιμής «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα» του μη εκτελωνισμού προϊόντος, το περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε χώρα υπερβαίνει το κατώτερο όριο ζημίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να θεσπισθούν μέτρα που να αντιστοιχούν στα κατώτατα όρια ζημίας που διαπιστώθηκαν.
- (36) Όσον αφορά το κατώτατο αυτό όριο ζημίας, για να προσδιοριστεί το περιθώριο κατά το οποίο πρέπει να αυξηθούν οι τιμές εξαγωγής στην Κοινότητα ώστε να μπορέσει η κοινοτική βιομηχανία να αυξήσει και αυτή τις τιμές της για να αποκαταστήσει την αποδοτικότητά της, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι πολωνικές και αιγυπτιακές εισαγωγές πρέπει να

πραγματοποιούνται σε τιμές που να επιτρέπουν στην κοινοτική βιομηχανία να εξουδετερώσει τις απώλειές της και να πραγματοποιήσει λογικό κέρδος.

Όσον αφορά το κέρδος, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ως λογικό περιθώριο κέρδους, ένα μέσο περιθώριο 6% που μπορεί να εξασφαλίσει στη βιομηχανία μια λογική επένδυση, που είναι απαραίτητη για την επιδίωξή της. Λαμβανομένου υπόψη του κόστους παραγωγής των αντιπροσωπευτικότερων κοινοτικών παραγωγών, η απαραίτητη αύξηση των τιμών τους για την πραγματοποίηση αυτού του κέρδους καθορίζεται σε 32%.

Το περιθώριο αυτό αντιπροσωπεύει παράλληλα την απαραίτητη αύξηση των τιμών εξαγωγής σιδηροπυριτίου καταγωγής Αιγύπτου και Πολωνίας. Αυτή η αύξηση των τιμών των εν λόγω εξαγωγών θα επιτρέψει συνεπώς την εξουδετέρωση της ζημίας που προκλήθηκε από την πρακτική ντάμπινγκ.

Z. ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

1. Αναλήψεις υποχρεώσεων

- (37) Η ακόλουθη αιγυπτιακή εταιρεία, που παρήγαγε και εξήγαγε προς την Κοινότητα κατά την περίοδο αναφοράς, ήτοι:

EFACO, The Egyptian Ferro-Alloys Co. Αίγυπτος,

πρότεινε ανάληψη υποχρέωσης για την τιμή. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, έκρινε αποδεκτή αυτή την ανάληψη υποχρέωσης. Για το λόγο αυτό, δεν είναι σκόπιμο να ληφθεί απόφαση στο πλαίσιο αυτού του κανονισμού σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου που παράγει η εταιρεία αυτή.

2. Προσωρινοί δασμοί

- (38) Λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψης (36), το ποσοστό του προσωρινού δασμού πρέπει να ανέρχεται σε 32% για τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου.
- (39) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους γραπτά και να ζητήσουν ακρόαση. Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί εξάλλου ότι όλες οι διαπιστώσεις που πραγματοποιούνται για τον παρόντα κανονισμό είναι προσωρινές και

μπορούν να επανεξεταστούν με σκοπό τον υπολογισμό οριστικού δασμού που θα προτείνει η Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Καθιερώνεται προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου που περιέχει κατά βάρος 10 έως 96% σιδηροπυρίτιο και υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 21 10, 7202 21 90 και 7202 29 00.

2. Το ποσοστό του δασμού, εκφρασμένο σε εκατοστιαίο ποσοστό της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα σύνορα» του μη εκτελωνισμένου προϊόντος, είναι 32% για την Πολωνία και την Αίγυπτο.

3. Ο δασμός δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα που παράγει η αιγυπτιακή εταιρεία:

EFACO, The Egyptian Ferro-Alloys Co., Αίγυπτος,

της οποίας έγινε αποδεκτή η πρόταση για ανάληψη υποχρέωσης στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

4. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν στον τομέα των δασμών.

5. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκειται στην καταβολή εγγύησης ίσης με το ποσό του προσωρινού δασμού.

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν γραπτά τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων των άρθρων 11, 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται για περίοδο τεσσάρων μηνών, εκτός αν θεσπίσει το Συμβούλιο οριστικά μέτρα πριν τη λήξη αυτής της προθεσμίας.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 1992.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1809/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών «ΣΜΣ» που κατατίθενται κατά τη διάρκεια της περιόδου από 22 έως 25 Ιουνίου 1992 στις συναλλαγές με την Ισπανία και την Πορτογαλία στον τομέα του βοείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 85 παράγραφος 1 και το άρθρο 252 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3810/91 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1991 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές ορισμένων προϊόντων στον τομέα του βοείου κρέατος τα οποία προέρχονται από την Κοινότητα, με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985, και τα οποία προορίζονται για την Ισπανία και την Πορτογαλία, καθώς και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 4026/89 και (ΕΟΚ) αριθ. 3815/90⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 716/92⁽²⁾, καθόρισε ιδίως τα ενδεικτικά ανώτατα όρια που εφαρμόζονται στον τομέα του βοείου κρέατος, καθώς και τις μέγιστες ποσότητες για τις οποίες μπορούν να εκδοθούν πιστοποιητικά «ΣΜΣ» τον Ιούλιο και Αύγουστο 1992.

ότι το άρθρο 85 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί να πάρει τα αναγκαία συντηρητικά μέτρα όταν η κατάσταση οδηγεί στο να επιτευχθεί ή να ξεπεραστεί το ενδεικτικό ανώτατο όριο για το τρέχον έτος ή για μέρος αυτού.

ότι, από την εξέταση των αιτήσεων πιστοποιητικών που κατατέθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου από 22 έως 25

Ιουνίου 1992, κατεδείχθη ότι έχει ξεπεραστεί η μέγιστη ποσότητα που εφαρμόζεται κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο 1992 για τα ζωντανά ζώα· ότι πρέπει, συνεπώς, ως συντηρητικό μέτρο, να εκδοθούν τα πιστοποιητικά μέχρι ενός ποσοστού της ζητουμένης ποσότητας γι' αυτά τα προϊόντα και να ανασταλεί προσωρινά κάθε νέα έκδοση πιστοποιητικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τα ζωντανά ζώα του είδους των βοοειδών εκτός από τα αναπαραγωγά καθαρής φυλής και τα ζώα για ταυρομαχίες:

1. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών «ΣΜΣ» που κατατέθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου από 22 έως 25 Ιουνίου 1992 και ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή γίνονται αποδεκτές μέχρι του ποσοστού 96,898 % για την Ισπανία και 2,904 % για την Πορτογαλία.
2. Η έκδοση των πιστοποιητικών «ΣΜΣ» για τις αιτήσεις που κατατέθηκαν από τις 29 Ιουνίου 1992 αναστέλλεται προσωρινά.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 357 της 28. 12. 1991, σ. 53.

(²) ΕΕ αριθ. L 78 της 24. 3. 1992, σ. 5.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1810/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91 σχετικά με τους τρόπους πώλησης βουτύρου από τα αποθέματα παρέμβασης που προορίζονται για εξαγωγή

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 816/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7 και το άρθρο 28,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1321/92⁽⁴⁾, προβλέπει να διατεθούν ορισμένες ποσότητες βουτύρου που προέρχονται από το δημόσιο απόθεμα σε οικονομικούς φορείς και να διεξαχθούν διαγωνισμοί προκειμένου, ιδίως, να καθοριστούν οι ελάχιστες τιμές πώλησης για το βούτυρο που πρόκειται να εξαχθεί είτε όπως είναι είτε μετά από μεταποίηση· ότι το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι το βούτυρο που πωλείται πρέπει να έχει αποθηκευτεί από τον οργανισμό παρέμβασης πριν την 1η Οκτωβρίου 1990·

ότι θα πρέπει, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των αποθεμάτων βουτύρου και τις διαθέσιμες ποσότητες, να ελεγχθούν οι πωλήσεις αυτές και στο βούτυρο το οποίο εισήλθε σε απόθεμα πριν την 1η Νοεμβρίου 1990·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Γάλακτος και Γαλακτοκομικών Προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91, η ημερομηνία «1η Οκτωβρίου 1990» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Νοεμβρίου 1990».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 86 της 1. 4. 1992, σ. 83.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 319 της 21. 11. 1991, σ. 40.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 140 της 23. 5. 1992, σ. 16.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1811/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών ΣΜΣ που κατατέθηκαν από τις 22 έως τις 26 Ιουνίου 1992 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όσον αφορά την Ισπανία, προερχόμενων από την Κοινότητα των Δέκα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 85 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 608/86 της Επιτροπής⁽¹⁾ για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές των γαλακτοκομικών προϊόντων που εισάγονται στην Ισπανία προερχόμενα από την Κοινότητα των Δέκα, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 705/92⁽²⁾, έχει καθορίσει για το 1992 τα ενδεικτικά ανώτατα όρια για τα προϊόντα του τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και έχει προβλέψει την κατανομή αυτών των ανωτάτων ορίων·

ότι οι αιτήσεις πιστοποιητικών ΣΜΣ που κατατέθηκαν στην Κοινότητα των Δέκα από τις 22 έως τις 26 Ιουνίου 1992 για τα τυριά των κατηγοριών 5 και 6 αφορούν ποσότητες μεγαλύτερες από το ανώτατο ενδεικτικό όριο που προβλέπεται για τον Ιούλιο 1992·

ότι το άρθρο 85 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί να λάβει, σύμφωνα με τη διαδικασία του επείγοντος, τα συντηρητικά μέτρα που είναι αναγκαία όταν η κατάσταση οδηγεί στο να φθάσουμε ή να υπερβούμε το ενδεικτικό όριο· ότι πρέπει, συνεπώς, για τα εν λόγω προϊόντα, και μόνο για την Κοινότητα των Δέκα, δάσει του συντηρητικού μέτρου και λαμβάνοντας υπόψη το πλήθος των αιτήσεων, να εκδοθούν πιστοποιητικά μέχρι

ποσοστό των ζητούμενων ποσοτήτων για τις κατηγορίες 5 και 6 και να ανασταλεί στη συνέχεια κάθε νέα έκδοση πιστοποιητικού για τα εν λόγω προϊόντα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών ΣΜΣ που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 606/86 που υποβλήθηκαν για την Κοινότητα των Δέκα από τις 22 έως τις 26 Ιουνίου 1992 και ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή για τα γαλακτοκομικά προϊόντα που υπάγονται:

- στην κατηγορία 5 του κωδικού ΣΟ ex 0406 γίνονται αποδεκτές μέχρι ποσοστού 10,57%,
- στην κατηγορία 6 του κωδικού ΣΟ ex 0406 γίνονται αποδεκτές μέχρι ποσοστού 7,34%.

2. Η έκδοση πιστοποιητικών ΣΜΣ στην Κοινότητα των Δέκα αναστέλλεται προσωρινώς για τα προϊόντα που υπάγονται στις κατηγορίες 5 και 6.

3. Με την επιφύλαξη των οριστικών μέτρων που μπορεί να οδηγηθεί να λάβει η Επιτροπή, νέες αιτήσεις για πιστοποιητικά ΣΜΣ μπορούν να υποβάλλονται από τις 20 Ιουλίου 1992 για όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από το τμήμα του ενδεικτικού ανώτερου ορίου που ισχύει από την 1η Αυγούστου 1992.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 58 της 1. 3. 1986, σ. 28.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 75 της 21. 3. 1992, σ. 29.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1812/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

για την κατάργηση του διορθωτικού ποσού που πρέπει να εισπράττεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα μελιτζανών από την Ισπανία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3709/89 του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1989 για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας όσον αφορά τον εξισωτικό μηχανισμό κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών από την Ισπανία⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι με το άρθρο 152 της πράξης προσχώρησης θεσπίζεται, από 1ης Ιανουαρίου 1990, εξισωτικός μηχανισμός κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985, εφεξής καλούμενη «Κοινότητα των Δέκα» οπωροκηπευτικών από την Ισπανία για τα οποία καθορίζεται τιμή αναφοράς ως προς τις τρίτες χώρες·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3709/89 καθόρισε τους γενικούς κανόνες εφαρμογής αυτού του εξισωτικού μηχανισμού και ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3815/89 της Επιτροπής⁽²⁾ καθόρισε τις λεπτομέρειες της εφαρμογής·ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1598/92 της Επιτροπής⁽²⁾ καθόρισε διορθωτικό ποσό που πρέπει να εισπράττεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα μελιτζανών από την Ισπανία·

ότι με το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3709/89 καθορίστηκαν οι όροι με τους οποίους καταργείται ένα διορθωτικό ποσό που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού· ότι, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους αυτούς, πρέπει να καταργηθεί το διορθωτικό ποσό που εισπράττεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα μελιτζανών από την Ισπανία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1598/92 καταργείται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.
Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 363 της 13. 12. 1989, σ. 3.
⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 371 της 20. 12. 1989, σ. 28.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 24. 6. 1992, σ. 11.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1813/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τη πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1758/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 61/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, εισπράττεται εισφορά κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού αυτού·

ότι η εισφορά που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη πρέπει να είναι ίση με την τιμή κατωφλίου μειωμένη κατά την τιμή cif· ότι η τιμή κατωφλίου για καθένα από τα προϊόντα αυτά έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1748/92 του Συμβουλίου⁽³⁾ περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1992/93, των παραγώγων τιμών παρεμβάσεως λευκής ζάχαρης, των ελαχίστων τιμών τεύτλων Α και τεύτλων Β, των τιμών κατωφλίου, του ποσού αποδόσεως για την καταβολή των εξόδων αποθεματοποιήσεως καθώς και των τιμών που ισχύουν στην Ισπανία και την Πορτογαλία·ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα⁽⁴⁾, δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής υπερπόντιων χωρών και εδαφών· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της προαναφερθείσας απόφασης, ορισμένα προϊόντα που κατάγονται από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη επιβαρύνονται με ειδική εισφορά προκειμένου τα προϊόντα που κατάγονται από αυτές τις χώρες και εδάφη να μην έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση από παρόμοια προϊόντα που εισάγονται από την Ισπανία και την Πορτογαλία στην Κοινότητα με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985·

ότι η τιμή cif της ακατέργαστης ζάχαρης και της λευκής ζάχαρης υπολογίζεται από την Επιτροπή για έναν τόπο διελεύσεως στα σύνορα της Κοινότητας, που είναι το Ρότερ-

ταμ, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 1968 περί καθορισμού του αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου για την ακατέργαστη ζάχαρη και του τόπου διελεύσεως στα σύνορα για τον υπολογισμό των τιμών cif στον τομέα της ζάχαρης⁽⁵⁾·ότι η τιμή αυτή πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις πιο ευνοϊκές δυνατότητες αγοράς στη διεθνή αγορά, οι οποίες καθορίζονται για κάθε προϊόν με βάση τις τιμές της αγοράς αυτής αναπροσαρμοζόμενες σε συνάρτηση με τις ενδεχόμενες διαφορές ποιότητας, σε σχέση με τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο για τον οποίο καθορίζεται η τιμή κατωφλίου· ότι ο αντιπροσωπευτικός ποιοτικός τύπος της ακατέργαστης ζάχαρης έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 και αυτός της λευκής ζάχαρης από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/72 του Συμβουλίου⁽⁶⁾·

ότι, για τη διαπίστωση των πιο ευνοϊκών δυνατοτήτων στη διεθνή αγορά, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις προσφορές που γίνονται στη διεθνή αγορά, με τις αξίες που έχουν καταγραφεί στα σπουδαιότερα χρηματιστήρια για το διεθνές εμπόριο της ζάχαρης, με τις τιμές που διαπιστώνονται στις σημαντικές αγορές των τρίτων χωρών και με τις πράξεις πωλήσεων που συνομολογούνται στο πλαίσιο των διεθνών συναλλαγών, για τις οποίες η Επιτροπή έλαβε γνώση είτε διά μέσου των κρατών μελών είτε με δικά της μέσα·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 784/68 της Επιτροπής της 26ης Ιουνίου 1968 περί καθορισμού των τρόπων υπολογισμού των τιμών cif της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης⁽⁷⁾, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες μόνο εφόσον το εμπόρευμα είναι υγιεινό, γνήσιο και εμπορεύσιμης ποιότητας, ή όταν η τιμή που εμφανίζεται στην προσφορά δεν αναφέρεται παρά σε μια μικρή ποσότητα που δεν είναι αντιπροσωπευτική της αγοράς· ότι πρέπει επίσης να αποκλεισθούν οι τιμές προσφοράς που είναι δυνατόν να θεωρηθούν ότι δεν είναι αντιπροσωπευτικές των πραγματικών τάσεων της αγοράς·

ότι, μεταξύ των τιμών ή προσφορών που λαμβάνονται υπόψη, αυτές που δεν εκφράζονται σε τιμές cif Ρότερταμ, εμπόρευμα χύμα, αναπροσαρμόζονται· ότι κατά την αναπροσαρμογή αυτή λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές κόστους μεταφοράς αφενός από το λιμάνι φορτώσεως στο λιμάνι προορισμού και αφετέρου από το λιμάνι φορτώσεως στο Ρότερταμ· ότι, αν η τιμή ή η προσφορά αναφέρεται σε εμπόρευμα σε σάκου, μειώνεται, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 784/68, κατά 0,73 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 6 της 11. 1. 1992, σ. 19.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 13.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 10. 4. 1968, σ. 3.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 21. 4. 1972, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 27. 6. 1968, σ. 10.

ότι, για να ληφθούν συγκρίσιμα στοιχεία για τη ζάχαρη του αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου, έχει σημασία, για τη λευκή ζάχαρη, να εκπέσουν ή να προστεθούν στις λαμβανόμενες υπόψη προσφορές οι προσαυξήσεις ή μειώσεις που καθορίζονται σύμφωνα με άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81· ότι για την ακατέργαστη ζάχαρη, έχει σημασία να εφαρμοσθεί η μέθοδος των διορθωτικών συντελεστών που καθορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 784/68·

ότι, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 784/68, καθορίζεται ειδική τιμή για την ειδικά κατεργασμένη ή τυποποιημένη ζάχαρη όταν η τιμή προσφοράς της ζάχαρης αυτής, μετά από αναπροσαρμογή, είναι κατώτερη από την τιμή cif της ζάχαρης που καθορίζεται σύμφωνα με τις παραπάνω αναφερόμενες διατάξεις·

ότι, κατ' εξαίρεση, είναι δυνατόν να διατηρηθεί μια τιμή cif σε αμετάβλητο επίπεδο κατά τη διάρκεια περιορισμένης περιόδου, όταν η τιμή προσφοράς που χρησίμευσε ως βάση για τον προηγούμενο καθορισμό της τιμής cif δεν περιήλθε σε γνώση της Επιτροπής, και όταν οι διαθέσιμες τιμές που δεν θεωρούνται αρκετά αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσεως της αγοράς θα επέφεραν απότομες και σημαντικές μεταβολές στην τιμή cif·

ότι η εισφορά τροποποιείται μόνον αν η ποικιλία των στοιχείων υπολογισμού επιφέρει, σε σχέση με την καθορισθείσα εισφορά, προσαύξηση ή μείωση ίση ή ανώτερη των 0,24 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα·

ότι, κατά το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, η δασμολογική ονοματολογία που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό περιλαμβάνεται στο κοινό δασμολόγιο·

ότι προκειμένου να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των επιστροφών ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25%, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90 ⁽²⁾,

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν την 1η Ιουλίου 1992·

ότι από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι οι εισφορές για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 για την ακατέργαστη ζάχαρη αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου και για τη λευκή ζάχαρη καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορά (¹)
1701 11 10	38,44 (¹)
1701 11 90	38,44 (¹)
1701 12 10	38,44 (¹)
1701 12 90	38,44 (¹)
1701 91 00	45,11
1701 99 10	45,11
1701 99 90	45,11 (²)

(¹) Το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 837/68 της Επιτροπής.

(²) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, το ποσό αυτό εφαρμόζεται επίσης στη ζάχαρη που έχει ληφθεί από λευκή ζάχαρη και ακατέργαστη ζάχαρη και στην οποία έχουν προστεθεί ουσίες εκτός των αρωματικών ή των χρωστικών.

(³) Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ. Εντούτοις ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1870/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1814/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως αγοράς της όρυζας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 674/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 2 εδάφιο τέταρτο περίοδος πρώτη,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76, η διαφορά μεταξύ των τιμών στη διεθνή αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και οι τιμές των προϊόντων αυτών μέσα στην Κοινότητα δύναται να καλύπτεται από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1431/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη αφενός η κατάσταση και οι προοπτικές εξέλιξης των διαθέσιμων ποσοτήτων των σιτηρών καθώς και οι τιμές τους στην αγορά της Κοινότητας και αφετέρου οι τιμές των σιτηρών και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι σύμφωνα με το ίδιο άρθρο έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπημένη κατάσταση και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·ότι υπάρχουν δυνατότητες εξαγωγής για ποσότητα 15 000 τόνων λευκασμένου ρυζιού των κωδικών ΣΟ 1006 30 92 900, 1006 30 94 900 και 1006 30 96 900 προς ορισμένους προορισμούς· ότι θεωρείται κατάλληλη η προσφυγή στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 891/89⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/92⁽⁵⁾, και συνεπώς πρέπει αυτό να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1361/76 της Επιτροπής⁽⁶⁾ καθόρισε τη μέγιστη ποσότητα θραυσμάτων που μπορεί να περιέχεται στην όρυζα για την οποία καθορίζεται η επιστροφή κατά την εξαγωγή και όρισε το ποσοστό μειώσεως που πρέπει να εφαρμόζεται στην επιστροφή αυτή όταν

η αναλογία θραυσμάτων που περιέχονται στην όρυζα που εξάγεται είναι ανώτερη από τη μέγιστη αυτή ποσότητα·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1431/76 καθορίζει στο άρθρο 3 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύναται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι, για να ληφθεί υπόψη η υπάρχουσα ζήτηση για συσκευασμένο μακρόσπερμο ρύζι σε ορισμένες αγορές, πρέπει να προβλεφθεί ο καθορισμός ειδικής επιστροφής όσον αφορά το προϊόν αυτό·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται τουλάχιστον μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι προκειμένου να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των εισφορών ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁸⁾,
- για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της όρυζας, και ιδίως στις τιμές της όρυζας και των θραυσμάτων εντός της Κοινότητας και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92⁽⁹⁾ το Συμβούλιο απαγόρευσε τις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου· ότι πρέπει αυτό να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Σιτηρών,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 73 της 19. 3. 1992, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 36.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 7. 4. 1989, σ. 13.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 36 της 13. 2. 1992, σ. 15.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 15. 6. 1976, σ. 11.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 4.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερομένων στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 προϊόντων, ως έχουν, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του εν λόγω άρθρου, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

2. Δεν καθορίζονται επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τις Δημοκρατίες της Σερβίας και του Μαυροβουνίου.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της

(Ecu / τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (!)	Επιστροφή
1006 20 11 000	—	—
1006 20 13 000	01	208,00
1006 20 15 000	01	208,00
1006 20 17 000	—	—
1006 20 92 000	—	—
1006 20 94 000	01	208,00
1006 20 96 000	01	208,00
1006 20 98 000	—	—
1006 30 21 000	—	—
1006 30 23 000	01	208,00
1006 30 25 000	01	208,00
1006 30 27 000	—	—
1006 30 42 000	—	—
1006 30 44 000	01	208,00
1006 30 46 000	01	208,00
1006 30 48 000	—	—
1006 30 61 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 61 900	01	260,00
	04	260,00
1006 30 63 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 63 900	01	260,00
	04	260,00
1006 30 65 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 65 900	01	260,00
	04	260,00
1006 30 67 100	—	—
1006 30 67 900	—	—

(Ecu / τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (1)	Επιστροφή
1006 30 92 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 92 900	01	260,00
	04	260,00
	05	226,00
	06	282,00
1006 30 94 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 94 900	01	260,00
	04	260,00
	05	226,00
	06	282,00
1006 30 96 100	01	260,00
	02	266,00
	03	271,00
	04	260,00
1006 30 96 900	01	260,00
	04	260,00
	05	226,00
	06	282,00
1006 30 98 100	—	—
1006 30 98 900	—	—
1006 40 00 000	—	—

(1) Προορισμοί:

- 01 Αυστρία, Λιχτενστάιν, Ελβετία και κοινότητες Λιθίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια,
 02 οι ζώνες I, II, III, VI, Θέουτα και Μελίλια,
 03 οι ζώνες IV, V α), VII γ), Καναδάς και η ζώνη VIII, εκτός από Σουρινάμ, Γουιάνα και Μαδαγασκάρη,
 04 οι προορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής,
 05 Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Καζακιστάν, Κιργιζία, Μολδαβία, Ρωσία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν και Ουκρανία,
 06 Επιστροφή που καθορίστηκε στα πλαίσια της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 891/89, για ποσότητα 15 000 τόνων λευκασμένου ρυζιού και με προορισμό τις ζώνες I — IV και τη ζώνη VIII εκτός από τη Γουιάνα, Σουρινάμ και Μαδαγασκάρη.

NB: Οι ζώνες είναι εκείνες που ορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1124/77, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3049/89 της Επιτροπής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1815/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως για τον δάμβακα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, και ιδίως τις παραγράφους 3 και 10 του πρωτοκόλλου 4 περί του δάμβακος, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το πρωτόκολλο 14 που επισυνάπτεται σ' αυτή, και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4006/87 της Επιτροπής⁽¹⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1981 περί καθορισμού των γενικών κανόνων του καθεστώτος ενισχύσεως του δάμβακος⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 791/89⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι το ποσό της ενισχύσεως, που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81, έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1171/92 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1710/92⁽⁵⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων και κριτηρίων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1171/92 στα στοιχεία που

διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση του ποσού της ενισχύσεως που ισχύει σήμερα όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Το ποσό της ενισχύσεως για τον μη εκκοκκισμένο δάμβακα, που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81, καθορίζεται σε 64,930 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

2. Το ποσό ενισχύσεως θα επιβεβαιωθεί ή θα αντικατασταθεί όμως με ισχύ από τις 3 Ιουλίου 1992 ώστε να λάβει υπόψη την τιμή στόχου του δάμβακος για την περίοδο 1992/93 και τις συνέπειες της εφαρμογής των μεγίστων εγγυημένων ποσοτήτων.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1987, σ. 49.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 211 της 31. 7. 1981, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 85 της 30. 3. 1989, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 122 της 7. 5. 1992, σ. 29.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 179 της 1. 7. 1992, σ. 49.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1816/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουλίου 1992

περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί θεσπίσεως, στον τομέα των σιτηρών, των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, οι επιστροφές καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη, αφενός, η κατάσταση και οι προοπτικές εξελίξεως των διαθεσίμων ποσοτήτων σιτηρών και των τιμών τους στην αγορά της Κοινότητας και, αφετέρου, οι τιμές των σιτηρών και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι, κατά το εν λόγω άρθρο, έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπία και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 καθόρισε στο άρθρο 3 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής των σιτηρών·

ότι, για τα άλευρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, τα ειδικά αυτά κριτήρια καθορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75· ότι η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθοριστεί στον κανονισμό αριθ. 162/67/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τελευταία τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 468/92⁽⁵⁾·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι, για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των επιστροφών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος ύψους 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με τον διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁷⁾·

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 προϊόντων, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1992.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 171 της 26. 6. 1992, σ. 47.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 128 της 27. 6. 1967, σ. 2574/67.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 53 της 28. 2. 1992, σ. 15.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 1992.

Για την Επιτροπή
Ray MAC SHARRY
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1992 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των κλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (*)	Επιστροφή
0709 90 60 000	—	—
0712 90 19 000	—	—
1001 10 10 000	—	—
1001 10 90 000	04 02	50,00 20,00
1001 90 91 000	—	—
1001 90 99 000	04 05 02	40,00 25,00 20,00
1002 00 00 000	03 02	21,00 20,00
1003 00 10 000	—	—
1003 00 90 000	04 02	40,00 20,00
1004 00 10 000	—	—
1004 00 90 000	—	—
1005 10 90 000	—	—
1005 90 00 000	04 02	60,00 0
1007 00 90 000	—	—
1008 20 00 000	—	—
1101 00 00 100	01	87,00
1101 00 00 130	01	82,00
1101 00 00 150	01	75,00
1101 00 00 170	01	70,00
1101 00 00 180	01	65,00
1101 00 00 190	—	—
1101 00 00 900	—	—
1102 10 00 500	01	87,00
1102 10 00 700	—	0
1102 10 00 900	—	—
1103 11 10 200	01	165,00
1103 11 10 400	01	145,00
1103 11 10 900	01	0
1103 11 90 200	01	87,00
1103 11 90 800	—	—

(¹) Προορισμοί:

- 01 όλες οι τρίτες χώρες,
- 02 άλλες τρίτες χώρες,
- 03 Ελβετία, Αυστρία και Λιχτενστάιν,
- 04 Ελβετία, Αυστρία, Λιχτενστάιν, Θέουτα και Μελίλια,
- 05 Ρουμανία.

NB : Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1124/77 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3049/89.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Ιουλίου 1990

σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η ιταλική κυβέρνηση σε διοργανία οπτικών προϊόντων Industrie Ottiche Riunite (IOR)

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(92/329/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο, για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Η Industrie Ottiche Riunite SpA (IOR) συστήθηκε το 1969 με τη συγχώνευση της Filotecnica Salmoiraghi και της Officine Galileo di Marghera. Στο διάστημα 1975-1983 μόνος μέτοχος της IOR ήταν η Finmecanica και στο διάστημα 1983-1986 η Sofin. Και οι δύο αυτές εταιρείες ανήκαν στον όμιλο IRI.

Τον Οκτώβριο 1986 η IOR ιδιωτικοποιήθηκε εν μέρει. Το 50 % των μετοχών της πωλήθηκαν από την Sofin στον ιδιωτικό όμιλο Finalp στην ονομαστική τους αξία των 2 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών στις 15 Οκτωβρίου 1986 και τα στοιχεία ενεργητικού του τμήματος φακών επαφής πωλήθηκαν στον όμιλο Ciba-Geigy. Η ιδιωτικοποίηση ολοκληρώθηκε το Μάρτιο 1989, όταν η Finalp εξαγόρασε και το υπόλοιπο 50 % των μετοχών της IOR.

Πριν από τη μερική ιδιωτικοποίησή της η IOR δεν παρουσίασε ποτέ κέρδη. Οι ζημίες της ανήλθαν σε 8,2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1982, 5,6 δισεκατομμύρια το 1983, 6,5 δισεκατομμύρια το 1984, 11,5 δισεκατομμύρια το 1985 και 11,9 δισεκατομμύρια το 1986, τα οποία αντιπροσωπεύουν 31 %, 18 %, 19 %, 26 % και 24 % του ετήσιου κύκλου

εργασιών αντίστοιχα. Οι ζημίες αυτές καλύφθηκαν από το δημόσιο. Οι ζημίες της IOR για το 1985 και μέχρι τις 15 Οκτωβρίου του 1986 καλύφθηκαν με προκαταβολή ύψους 17 339,9 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών από την Sofin. Στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης ενός μέρους της IOR τον Οκτώβριο 1986, η Sofin παραιτήθηκε από τη διεκδίκηση του ποσού αυτού.

Η παρέμβαση αυτή δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

II

Η Επιτροπή μόλις πληροφορήθηκε ότι η Sofin χορήγησε 17,3 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες στην IOR και στη συνέχεια παραιτήθηκε από τη διεκδίκηση του ποσού αυτού, και θεωρώντας ότι οι παρεμβάσεις του είδους αυτού είναι δυνατό να συνιστούν κρατική ενίσχυση, κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση με επιστολές της της 30ής Νοεμβρίου 1987, της 20ής Ιανουαρίου 1988 και της 13ης Απριλίου 1988, να της αποστείλει πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό.

Η ιταλική κυβέρνηση απάντησε με τηλετυπήματα της 29ης Φεβρουαρίου και της 13ης Ιουνίου 1988, παρέχοντας ανεπαρκείς πληροφορίες σχετικά με την ιδιωτικοποίηση και αναφέροντας ότι η παρέμβαση της Sofin αποτελούσε μια κανονική απόφαση μετόχου και όχι κρατική ενίσχυση.

Έπειτα από μία πρώτη εξέταση των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή έκρινε ότι τα 17,3 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες που χορηγήθηκαν στην IOR αποτελούσαν πράγματι κρατική ενίσχυση η οποία εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και για την οποία, απ' ότι φαίνεται δεν μπορεί να χορηγηθεί καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

Επιπλέον η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι η χρηματοδότηση της IOR μετά τις 15 Οκτωβρίου 1986 εμπεριέχει και άλλα στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε στις 3 Νοεμβρίου 1988 να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τις ενισχύσεις αυτές και κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση, με επιστολή που της απέστειλε στις 25 Νοεμβρίου 1988, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

III

Με επιστολή που απέστειλε στις 25 Ιανουαρίου 1989, η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Ανέφερε ότι η Sofin είχε επενδύσει περίπου 7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες στην IOR στο διάστημα 1983-1986 προκειμένου να βελτιώσει την παραγωγικότητα και αποδοτικότητα της εταιρείας. Τόνισε επίσης ότι η Sofin, καλύπτοντας τις ζημιές της IOR, ενήργησε όπως θα είχε ενεργήσει οποιοσδήποτε επενδυτής σε παρόμοια θέση, διότι η Sofin — δεδομένου ότι ήταν ο μοναδικός μέτοχος της IOR μέχρι τον Οκτώβριο 1986 — ήταν, σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία, υπεύθυνη για τα χρέη της IOR.

Η ιταλική κυβέρνηση υπογράμμισε επίσης τη δέσμευση που ανέλαβε η Finalp το 1986 για την εξυγίανση της IOR, με την παροχή τραπεζικών εγγυήσεων, την επένδυση 14 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών και με τη συνεργασία με άλλες εταιρείες της.

Τα οικονομικά αποτελέσματα της IOR το 1987 έδειξαν ότι η αναδιάρθρωση ήταν επιτυχής. Κατά συνέπεια, η ιταλική κυβέρνηση δεν συμφωνεί με την άποψη της Επιτροπής ότι η καταβολή 17,3 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών από την Sofin συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Αν παρ' όλα αυτά η Επιτροπή ερμηνεύσει την παρέμβαση αυτή ως ενίσχυση, η ιταλική κυβέρνηση πιστεύει ότι οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 ισχύουν στην περίπτωση αυτή, δεδομένων των ομοιοτήτων που παρουσιάζει η υπόθεση αυτή με τρεις άλλες υποθέσεις οι οποίες έχουν αναφερθεί στη 17η γενική έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού (σημεία 224, 227 και 229) για τις οποίες η Επιτροπή έκλεισε τη διαδικασία.

Με επιστολή της 16ης Φεβρουαρίου 1989 η ιταλική κυβέρνηση απέστειλε έντεκα παραρτήματα στην επιστολή της της 25ης Ιανουαρίου, τα οποία περιέχουν κυρίως πληροφορίες σχετικά με τους λογαριασμούς και την ιδιωτικοποίηση της IOR.

Απαντώντας με τηλετύπημα της 19ης Δεκεμβρίου 1989 σε πέντε ακόμη ερωτήσεις που της είχε απευθύνει η Επιτροπή με επιστολή της 11ης Οκτωβρίου 1989, η ιταλική κυβέρνηση παρέσχε διάφορες πληροφορίες. Οι ερωτήσεις αυτές αφορούσαν την καταβολή 5 661 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών από την Sofin στην IOR το 1987, τους όρους με τους οποίους η Sofin είχε δανείσει στην IOR 6 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, τους όρους με τους οποίους η Sofin είχε παραμείνει μέτοχος κατά 50% στο διάστημα από τις 15 Οκτωβρίου 1986 έως τις 15 Μαρτίου 1989, τις οικονομικές λεπτομέρειες της μερικής ιδιωτικοποίησης τον Οκτώβριο 1986, και

άλλους πιθανούς υποψήφιους για την εξαγορά της IOR. Σχετικά με το τελευταίο θέμα, η ιταλική κυβέρνηση παρέσχε πρόσθετες πληροφορίες με επιστολή της η οποία ελήφθη στις 12 Ιουνίου 1990, καθώς και στα πλαίσια διμερούς συνεδρίασης στις 6 Ιουλίου 1990.

Στη διάρκεια διαβουλεύσεων με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη, υποβλήθηκαν επίσης παρατηρήσεις από την Finalp, την Sofin και την IOR. Καμία από αυτές δεν έκρινε ότι οι ενέργειες της ιταλικής κυβέρνησης εμπεριείχαν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και σύμφωνα με την ιταλική κυβέρνηση λέγοντας ότι, ακόμη και αν υπήρχαν κάποια στοιχεία ενίσχυσης, τα στοιχεία αυτά θα παραβιάζονταν σίγουρα με την κοινή αγορά.

Οι κυβερνήσεις τριών άλλων κρατών μελών, της Γερμανίας, της Δανίας και της Ολλανδίας, υπέβαλαν παρατηρήσεις στα πλαίσια της διαδικασίας, υποστηρίζοντας την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία.

Όλες οι παρατηρήσεις από τα τρία μέρη κοινοποιήθηκαν στην ιταλική κυβέρνηση με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, η οποία την καλούσε επίσης να υποβάλει τα σχόλιά της. Τα σχόλια αυτά απεστάλησαν στην Επιτροπή με τηλετύπημα της 17ης Ιανουαρίου 1990.

IV

Η χορήγηση κεφαλαίων στις δημόσιες επιχειρήσεις από μέτοχό τους μπορεί να εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Για να διαπιστωθεί αν ή χορήγηση συνιστά ενίσχυση, είναι ενδεδειγμένο, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τυχόν κοινωνικά στοιχεία ή περιφερειακές ή τομεακές πολιτικές, να εξετάζεται εάν σε παρόμοιες περιστάσεις ένας ιδιώτης μέτοχος θα προέβαινε σε μια τέτοια ενέργεια με τους ίδιους όρους και με γνώμονα το αναμενόμενο κέρδος.

Όσον αφορά την IOR, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι συνολικές ζημιές της εταιρείας ανήλθαν στο διάστημα 1982-1986 σε 43 700 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, ενώ το μετοχικό της κεφάλαιο ήταν 4 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα είχε καταβάλει σε διάστημα πέντε ετών ενδεκαπλάσιο ποσό από την αρχική του επένδυση για να μεταβιβάσει το ήμισυ της αρχικής του επένδυσης στην ονομαστική τους αξία, όπως έπραξε η Sofin το 1986. Συνεπώς, η χορήγηση 17 339,9 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών από την Sofin το 1986, πρώτα με τη μορφή πίστωσης και στη συνέχεια ως επιχορήγηση, συνιστά κρατική ενίσχυση.

Στα πλαίσια της διαδικασίας, η ιταλική κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι η Sofin, καλύπτοντας τις ζημιές της IOR, ενήργησε σύμφωνα με τους νόμους της οικονομίας, δεδομένου ότι ήταν ο μοναδικός μέτοχος της IOR μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1986 και, συνεπώς, υπεύθυνη βάσει της ιταλικής νομοθεσίας για όλα τα χρέη της. Επομένως, η εκκαθάριση της IOR θα συνεπάγετο μεγαλύτερο κόστος για την Sofin.

Η Επιτροπή δεν συμφωνεί με την άποψη αυτή. Κανονικά, ένας ιδιώτης επενδυτής θα δίσταζε να γίνει ο μοναδικός μέτοχος μιας εταιρείας αν θα έπρεπε να φέρει απεριόριστη ευθύνη γι' αυτή. Θα φρόντιζε να βεβαιωθεί ότι ο πρόσθετος κίνδυνος αντισταθμίζεται από τα επιπλέον κέρδη.

Στην περίπτωση της IOR, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Finmeccanica (όμιλος IRI) αποτέλεσε το μοναδικό μέτοχο της IOR το 1975, όταν εξαγόρασε τις μετοχές της Montedison. Το 1983 η IRI μεταβίβασε την IOR από την Finmeccanica στην Sofin. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η IOR, οι οποίες δεν διαψεύσθηκαν από την ιταλική κυβέρνηση, η IOR δεν πραγματοποίησε ποτέ κέρδη από τότε που δημιουργήθηκε, το 1969, μέχρι το 1988, μετά τη μερική ιδιωτικοποίησή της. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η Finmeccanica, η Sofin και γενικότερα η δημόσια εταιρεία επενδύσεων χαρτοφυλακίου IRI, με την απόφασή της να γίνει ο μοναδικός μέτοχος της IOR δέχτηκε να εκτεθεί σε κινδύνους στους οποίους θα είχε αρνηθεί να εκτεθεί ένας ιδιώτης επενδυτής.

Συνεπώς, το καθεστώς της Sofin ως μοναδικού μετόχου της IOR το 1986 δεν μεταβάλλει με κανένα τρόπο το χαρακτηρισμό που διατυπώθηκε πιο πάνω, ότι δηλαδή το ποσό των 17 339,3 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών που χορήγησε η Sofin το 1986 για να καλύψει ένα μέρος των ζημιών της IOR, συνιστά κρατική ενίσχυση.

Ένα άλλο επιχείρημα που προέβδαν η ιταλική κυβέρνηση, η Sofin και η IOR αφορούσε τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Finalp, την οποία θεωρούσαν ως αντιστάθμισμα στις παρεμβάσεις της Sofin. Η Finalp θα χρηματοδοτούσε επενδύσεις ύψους 14 000 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών στην IOR — στην πραγματικότητα η χρηματοδότηση ανήλθε σε 20 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες — θα καθιστούσε και πάλι κερδοφόρο την IOR, και θα απήλλαζε την Sofin από τις υποχρεώσεις και τις εγγυήσεις της ως μοναδικού μετόχου της IOR.

Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι προσπάθειες της Finalp να βελτιώσει την αποδοτικότητα της IOR απέδωσαν εις όφελος και της Finalp και της IOR, αλλά πολύ λιγότερο εις όφελος της Sofin, η οποία αποχώρησε πλήρως από την IOR το Μάρτιο 1989, όταν παραχώρησε το υπόλοιπο 50 % των μετοχών της IOR στην Finalp. Συνεπώς, οι παρεμβάσεις της Finalp δεν μεταβάλλουν τη γνώμη της Επιτροπής ότι οι παρεμβάσεις της Sofin οι οποίες αφορούν την περίοδο πριν από τις 15 Οκτωβρίου 1986, συνιστούν κρατική ενίσχυση.

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης αν οι τιμές στις οποίες πωλήθηκαν τα στοιχεία ενεργητικού του τμήματος φακών επαφής στη Giba-Geigy και οι μετοχές του υπόλοιπου τμήματος της IOR στην Finalp το 1986 και το 1989 εμπεριείχαν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης.

Η Giba-Geigy κατέβαλε 130 εκατομμύρια ιταλικές λίρες για τα στοιχεία ενεργητικού του τμήματος φακών επαφής της IOR. Η τιμή αυτή ήταν εκείνη την εποχή πολύ χαμηλότερη από τη λογιστική τους αξία. Η Finalp κατέβαλε την ονομαστική αξία των μετοχών του υπόλοιπου τμήματος της IOR — 1 000 ιταλικές λίρες ανά μετοχή — το 1986 και το 1989.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το 1986 η Sofin ανέθεσε τον υπολογισμό της τρέχουσας θεωρητικής αξίας της IOR στις 31 Δεκεμβρίου 1985 σε διαφορετικό λογιστικό γραφείο από τους τακτικούς λογιστές της. Το αποτέλεσμα ήταν ο προσδιορισμός της αρνητικής αξίας σε 32 455 εκατομμύρια ιταλικές λίρες κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία.

Τον ίδιο χρόνο, η Sofin κάλεσε πέντε πιθανούς υποψήφιους να υποβάλουν προσφορές για την εξαγορά της IOR. Η Sofin καλώντας τους υποψήφιους για την υποβολή προσφορών, δεν επέβαλε καμία προϋπόθεση η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την προσφερόμενη τιμή. Από τους πέντες αυτούς υποψήφιους, τρεις εκδήλωσαν ενδιαφέρον να αγοράσουν την IOR. Από τις τρεις προσφορές, η προσφορά της Finalp ήταν η περισσότερο ελκυστική τόσο όσον αφορά την προσφερόμενη τιμή όσο και τις προοπτικές.

Δεδομένου ότι οι δραστηριότητες της Finalp δεν σχετίζονται άμεσα με τις δραστηριότητες του τμήματος φακών επαφής της IOR, η Sofin πώλησε τα στοιχεία ενεργητικού του τμήματος αυτού — οι ζημίες του οποίου ανέρχονταν μηνιαίως σε 200 εκατομμύρια ιταλικές λίρες — στην Giba-Geigy, το μοναδικό υποψήφιο για την αγορά, σε τιμή που καθορίστηκε έπειτα από διμερείς διαπραγματεύσεις.

Έχοντας μελετήσει τα στοιχεία που της έδωσαν η ιταλική κυβέρνηση, η Sofin, η Finalp και η IOR, η Επιτροπή δέχεται ότι οι όροι με τους οποίους ιδιωτικοποιήθηκε η IOR είναι ανάλογοι με τους όρους που θα είχε επιτύχει η Sofin αν είχε αποφασίσει να δημοσιεύσει πρόσκληση για την υποβολή προσφορών και ότι, κατά συνέπεια, η ιδιωτικοποίηση της IOR δεν εμπεριέχει πρόσθετα στοιχεία κρατικής ενίσχυσης.

Τέλος, η Επιτροπή εξέτασε επίσης τη μεταβατική περίοδο μεταξύ της 15ης Οκτωβρίου 1986 και της 15ης Μαρτίου 1989, κατά την οποία η Sofin είχε ακόμη το 50 % των μετοχών της IOR, προκειμένου να δεδαιωθεί ότι κατά την περίοδο αυτή η Sofin δεν χρηματοδότησε δυσανάλογα μεγάλο μέρος του προγράμματος αναδιάρθρωσης της IOR.

Η ιταλική κυβέρνηση τόνισε, στο πλαίσιο της κινηθείσας διαδικασίας ότι η Sofin είχε λάβει σταθερό μέρος επί της συμμετοχής της κατά 50 % στο κεφάλαιο της IOR, το οποίο είχε καθοριστεί σε 536 εκατομμύρια ιταλικές λίρες για το 1988 και 898 εκατομμύρια ιταλικές λίρες για το 1989. Η Sofin εισέπραξε επίσης τόκους, ίσους με το βασικό επιτόκιο των τραπεζών, για δάνειο ύψους 6 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών που χορήγησε στην IOR.

Παρόλο που μπορεί κανείς να αναρωτηθεί κατά πόσο η οικονομική κατάσταση της IOR δικαιολογούσε τη χρήση του βασικού επιτοκίου, η Επιτροπή είναι πρόθυμη να δεχθεί ότι η συγχρηματοδότηση της IOR στο διάστημα μεταξύ της 15ης Οκτωβρίου 1986 και της 15ης Μαρτίου 1989 δεν εμπεριείχε πρόσθετα στοιχεία κρατικής ενίσχυσης.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διαπιστώνει μία μόνο ενίσχυση υπέρ της IOR ύψους 17 339,9 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών που της χορηγήθηκε το 1986.

V

Στα τέλη του 1985 η IOR απασχολούσε 494 άτομα, κυρίως στα τμήματα παραγωγής φακών, τόσο παραδοσιακών όσο και φακών επαφής, από γυαλί και οργανικές ύλες.

Όπως φαίνεται από τον πίνακα που παρατίθεται στη συνέχεια, μεταξύ των κρατών μελών πραγματοποιούνται συναλλαγές οπτικών φακών, με σκελετό (Nimex 9001) ή χωρίς σκελετό (Nimex 9004).

Εξαγωγές φακών (NIMEXE 9001 + 9004) από την Ιταλία προς άλλα κράτη μέλη

Έτος	Προς άλλα κράτη μέλη (σε εκατομμύρια Ecu)	Ως ποσοστό επί του συνόλου των εξαγωγών στις χώρες της Κοινότητας (%)
1985	34,1	13
1986	43,7	14
1987	48,7	15
1988	50,1	15

Εισαγωγές φακών (NIMEXE 9001 + 9004) στην Ιταλία από άλλα κράτη μέλη

Έτος	Από άλλα κράτη μέλη (σε εκατομμύρια Ecu)	Ως ποσοστό επί του συνόλου των εισαγωγών από χώρες της Κοινότητας (%)
1985	29,6	12
1986	32,7	12
1987	34,2	12
1988	41,2	12

Μεταξύ των διομηχανιών παραγωγής οπτικών φακών υπάρχει ανταγωνισμός. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρασχέθηκαν στα πλαίσια της διαδικασίας, η IOR αντιπροσώπευε 27 % της ιταλικής παραγωγής φακών το 1985, 27,7 % το 1986 και, μετά την πώληση του τμήματος της φακών επαφής, 22,2 % το 1987.

Δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για το μερίδιο που κατέχει η IOR στην αγορά της Κοινότητας. Σύμφωνα με ορισμένα κατά προσέγγιση στοιχεία που παρέσχε η Sofin, οι πωλήσεις φακών επαφής από την IOR αντιπροσώπευαν το 1984 3,8 % της συνολικής κατανάλωσης που σημειώθηκε το 1983 στην Ιταλία, τη Γερμανία, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Παρεκτείνοντας τα στοιχεία αυτά δάσει του πληθυσμού κάθε χώρας, το μερίδιο που κατείχε η IOR στην αγορά φακών επαφής στην Κοινότητα των Δέκα την περίοδο 1983/84 ήταν περίπου 3,2 %.

Για τους συνήθεις οπτικούς φακούς από γυαλί, οι πωλήσεις της IOR αντιπροσώπευαν 4,5 % της κατανάλωσης στα τέσσερα μεγάλα κράτη μέλη, ποσοστό το οποίο μπορεί να παρεκταθεί σ' ένα κατά προσέγγιση μερίδιο 3,8 % στην Κοινότητα των Δέκα την περίοδο 1983/84. Κατά τον ίδιο τρόπο, το μερίδιο που κατείχε στην αγορά πλαστικών φακών ήταν 7,7 % στα τέσσερα μεγάλα κράτη μέλη και περίπου 6,5 % στην Κοινότητα.

Οι ακριβοί φακοί από γνωστούς κατασκευαστές, οι οποίοι κατείχαν συνήθως στο παρελθόν σημαντική θέση στην αγορά, εκτοπίστηκαν βαθμιαία από φθηνότερους και λιγότερο γνωστούς, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων εισάγεται από τρίτες χώρες.

Η Κοινότητα ως σύνολο εξάγει πολύ περισσότερους οπτικούς φακούς απ' ό, τι εισάγει αν και ο όγκος των εξαγωγών της μειώνεται συνεχώς όπως φαίνεται στον ακόλουθο πίνακα:

Εξαγωγές και εισαγωγές της Κοινότητας προς/από τρίτες χώρες

(σε εκατομμύρια Ecu)

Έτος	Εξαγωγές EUR-12	Εισαγωγές EUR-12
1985	41,2	21,5
1986	38,9	22,1
1987	38,3	25,2
1988	37,8	27,9

Όταν η χρηματοδοτική συνδρομή του κράτους ενισχύει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων έναντι άλλων ανταγωνιστών τους στην Κοινότητα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η συνδρομή αυτή θίγει τις άλλες επιχειρήσεις.

Συνεπώς, η ενίσχυση την οποία η ιταλική κυβέρνηση αποφάσισε να χορηγήσει στην IOR, επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

VI

Η ιταλική κυβέρνηση παραλείποντας να κοινοποιήσει το σχέδιο απόφασής της να χορηγήσει ενίσχυση στην IOR, παρέδωξε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Η Επιτροπή — κάνοντας χρήση της δυνατότητας που της παρέχει το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης και η απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72, Επιτροπή κατά Γερμανίας⁽¹⁾, η οποία επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987 στην υπόθεση 310/85 Deufil κατά Επιτροπής⁽²⁾ — μπορεί να απαιτήσει από τα κράτη μέλη να ζητήσουν την επιστροφή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν χωρίς προηγουμένως να κοινοποιηθούν όταν αποδειχθεί ότι οι ενισχύσεις αυτές είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

VII

Οι εξαιρέσεις από τη γενική απαγόρευση της ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην περίπτωση αυτή λόγω της φύσης της ενίσχυσης η οποία δεν αποβλέπει στην επίτευξη των στόχων της παραγράφου αυτής.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης απαριθμεί τις ενισχύσεις που μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Το συμβιβασίμο με τη συνθήκη πρέπει να θεωρηθεί στο πλαίσιο της Κοινότητας ως σύνολο και όχι στο πλαίσιο ενός μόνο κράτους μέλους. Για να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της κοινής αγοράς και να

⁽¹⁾ Συλλογή ΔΕΚ 1973, σ. 813.⁽²⁾ Συλλογή ΔΕΚ 1987, σ. 901.

ληφθούν υπόψη οι αρχές τις οποίες θέτει το άρθρο 3 στοιχείο στ) της συνθήκης, οι εξαιρέσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1, οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά όταν εξετάζεται η χορήγηση κάποιας ενίσχυσης ή προγράμματος ενισχύσεων.

Συγκεκριμένα, οι εξαιρέσεις αυτές μπορούν να εφαρμοστούν μόνον όταν η Επιτροπή κρίνει ότι, χωρίς τη χορήγηση ενίσχυσης, η ελεύθερη δράση των δυνάμεων της αγοράς δεν θα μπορούσε να ωθήσει τους πιθανούς αποδέκτες να ενεργήσουν με τρόπο που να συμβάλουν στην επίτευξη ενός από τους επιδιωκόμενους στόχους.

Η εφαρμογή των εξαιρέσεων σε περιπτώσεις που δεν συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων αυτών, ή στις οποίες η ενίσχυση δεν είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων αυτών, θα ισοδυναμούσε με την παροχή υπερβολικών προνομίων στις διομηχανίες ή τις εταιρείες ορισμένων κρατών μελών, η χρηματοοικονομική κατάσταση των οποίων θα μπορούσε να ενισχυθεί και να θίξει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό χωρίς αυτό να δικαιολογείται κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3.

Η ιταλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να δώσει, ή η Επιτροπή να ανακαλύψει, κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η εν λόγω ενίσχυση εμπίπτει σε κάποια από τις κατηγορίες των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) για τις ενισχύσεις που προωθούν ή διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η IOR είναι εγκατεστημένη στο Porto Marghera (Βενετία). Το βιοτικό επίπεδο στην περιοχή αυτή δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλό και δεν επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) ούτε η περιοχή του Porto Marghera περιλαμβάνεται στις περιοχές που λαμβάνουν ειδικές ενισχύσεις κατά την έννοια της εξαίρεσης που προβέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Τέλος, οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την κάλυψη ζημιών δεν συμβάλλουν στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιοχών σύμφωνα με τις αρχές της Επιτροπής για το συντονισμό των συστημάτων περιφερειακών ενισχύσεων (1).

Όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), η ενίσχυση της IOR δεν είχε ως στόχο ούτε την προώθηση της εκτέλεσης ενός σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε την άρση σοβαρής διαταραχής της ιταλικής οικονομίας. Εξάλλου, η ιταλική κυβέρνηση δεν έχει προβάλει κανένα λόγο που να συνηγορεί στην εφαρμογή των εν λόγω εξαιρέσεων.

Σχετικά με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), για τις ενισχύσεις που αποβλέπουν στην προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους

των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ενίσχυση που χορήγησε η ιταλική κυβέρνηση μέσω της Sofin το 1986 στην IOR βασιζόταν στις ζημιές που είχε υποστεί η εταιρεία αυτή πριν τις 15 Οκτωβρίου 1986. Χωρίς την εν λόγω ενίσχυση, η IOR θα είχε παύσει να λειτουργεί και θα είχε δοθεί η ευκαιρία στους ανταγωνιστές της στην Ιταλία, σε άλλα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες να επεκταθούν.

Είναι πάγια πολιτική της Επιτροπής να μη θεωρεί ότι η κάλυψη των ζημιών διευκολύνει την ανάπτυξη μιας ώριμης οικονομικής δραστηριότητας αλλά, αντίθετα, να πιστεύει ότι η ενίσχυση αυτή αλλοιώνει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη τους όρους των συναλλαγών στην Κοινότητα κατά τρόπο που αντίκειται στο κοινό συμφέρον. Συνεπώς, η ενίσχυση που χορηγήθηκε για την κάλυψη των ζημιών της IOR δεν μπορεί να περιληφθεί στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Το γεγονός ότι η IOR ιδιωτικοποιήθηκε εν μέρει το 1986 και στην συνέχεια υπέστη αναδιάρθρωση λόγω των προσπαθειών της Finalp δεν μεταβάλλει με κανένα τρόπο το συμπέρασμα αυτό. Ούτε μπορούν οι δήθεν ομοιότητες μεταξύ της ενίσχυσης αυτής και άλλων περιπτώσεων που ανέφερε η ιταλική κυβέρνηση να οδηγήσουν σε διαφορετικό συμπέρασμα. Η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει κάθε φορά κατά πόσο μία ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, βάσει των χαρακτηριστικών της, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ιδιομορφίες κάθε τομέα και περιοχής, τον τύπο της ενίσχυσης και τους όρους των συναλλαγών και του ανταγωνισμού, τα οποία μπορεί να μεταβληθούν με την πάροδο του χρόνου.

Κατά συνέπεια, καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην υπό εξέταση ενίσχυση.

VIII

Συνεπώς, η ενίσχυση ύψους 17 339,9 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών είναι παράνομη, δεδομένου ότι η ιταλική κυβέρνηση παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Εξάλλου, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά διότι δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την υπαγωγή της στις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Η Επιτροπή αποφάσισε ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ενδείκνυται να ζητηθεί η επιστροφή της εν λόγω ενίσχυσης. Η απόφαση αυτή στηρίζεται στο διάστημα που μεσολάβησε από την ημερομηνία που η Επιτροπή πληροφορήθηκε τη χορήγηση της ενίσχυσης μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης, διάστημα το οποίο δύσκολα μπορεί να δικαιολογηθεί αν ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου (2) σχετικά με τη διάρκεια της διαδικασίας.

(1) Διάταξη της 11ης Ιουλίου 1979 στην υπόθεση 59/79 (Παραγωγή επιτραπέζιων οίνων), Συλλογή ΔΕΚ 1979, σ. 2425 και απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1987 στην υπόθεση 223/85 (RSV) Συλλογή 1987, σ. 4617.

(2) ΕΕ αριθ. C 31, της 3. 2. 1979, σ. 9.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χορήγησε η ιταλική κυβέρνηση στην Industrie Ottiche Riunite το 1986, ύψους 17 339,9 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Επιπλέον, η ενίσχυση είναι παράνομη λόγω παράβασης των κανόνων διαδικασίας.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 25 Ιουλίου 1990.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 1991

σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας
υπέρ της Textilwerke Deggendorf

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(92/330/EOK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 93, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

Εκτιμώντας ότι:

I

Στις 25 Φεβρουαρίου 1991, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας γνωστοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, σχέδιο ενίσχυσης υπέρ της επιχείρησης Textilwerke Geggendorf GmbH. Η επιχείρηση αυτή ασκεί τις κύριες δραστηριότητές της στον κλάδο των συνθετικών ινών, που καλύπτεται από το σχετικό κοινοτικό πλαίσιο. Βάσει του πλαισίου αυτού απαιτείται προηγούμενη γνωστοποίηση όλων των σχεδίων ενισχύσεων στον κλάδο αυτό.

Η ενίσχυση επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί από το Bayerisches Regionales Förderprogramm, που ενέκρινε η Επιτροπή με επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 1988.

Με επιστολή της 14ης Μαρτίου 1991 τέθηκαν στις γερμανικές αρχές ορισμένα συμπληρωματικά ερωτήματα σχετικά με το χαρακτηρισμό της σχεδιαζόμενης επένδυσης. Η Επιτροπή έλαβε σχετική απάντηση, με επιστολή, στις 8 Μαΐου 1991.

Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 1991, η Επιτροπή ενημέρωσε τη γερμανική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 έναντι των εν λόγω ενισχύσεων, και την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι πληροφορήθηκαν την απόφαση της Επιτροπής μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 8ης Αυγούστου 1991⁽¹⁾.

Η ενίσχυση αναφέρεται στις επενδύσεις που θα πραγματοποιηθούν στην επιχείρηση Pietsch το κεφάλαιο της οποίας εξαγοράστηκε από την Textilwerke Deggendorf GmbH για 1 γερμανικό μάρκο, ενώ απειλείτο με διακοπή της λειτουργίας της το 1989.

Η επιχείρηση Pietsch, ειδικευόμενη αποκλειστικά στην κατασκευή υφασμάτων παραπετασμάτων, έχει ενταχθεί από το νέο ιδιοκτήτη σε ένα σχέδιο ανάκαμψης και εκσυγχρονισμού το οποίο θα υποστηριχθεί οικονομικά από το κρατίδιο της Βαυαρίας.

Οι επενδύσεις οι οποίες πρόκειται να χρηματοδοτηθούν — ύψους 11,95 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων — θα έχουν σαν αποτέλεσμα τη διατήρηση 134 υφισταμένων θέσεων εργασίας στην επιχείρηση Pietsch και τη δημιουργία 15 νέων θέσεων εργασίας στην ίδια επιχείρηση.

Το σχέδιο ανάκαμψης και εκσυγχρονισμού — το οποίο άρχισε τον Ιούλιο 1989 με την εξαγορά των περιουσιακών στοιχείων — προβλέπεται να κλιμακωθεί σε τρία χρόνια με την πραγματοποίηση επενδύσεων ύψους 11,95 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, από τα οποία 2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα προορίζονται για στοιχεία ακίνητης περιουσίας και 4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για την αγορά ειδικών μηχανημάτων για την κατασκευή παραπετασμάτων.

Προβλέπεται η χορήγηση στην επιχείρηση Deggendorf, εκ μέρους του βαυαρικού Υπουργείου Οικονομικών, δύο δανείων με επιδοτούμενα επιτόκια (4,5%) και τριετή περίοδο χάριτος, τα οποία χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του περιφερειακού προγράμματος του κρατιδίου.

Το πρώτο δάνειο, ύψους 2,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, είναι δεκαπενταετές και το δεύτερο, ύψους 3 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, είναι οκταετές.

Το καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης του επιτοκίου υπολογίζεται σε 3,46% για το πρώτο δάνειο και σε 2,77% για το δεύτερο.

Συνεπώς, το 48,53% της επένδυσης, που θα πραγματοποιηθεί τον Ιούλιο του 1992, θα χρηματοδοτηθεί από δημόσιες πιστώσεις.

Με βάση τις πληροφορίες που διέθετε, η Επιτροπή εξέτασε τις συνέπειες που έχει, από άποψη πολιτικής ανταγωνισμού, η χρηματοοικονομική και λογιστική σχέση μεταξύ της επιχείρησης Deggendorf και της Pietsch.

Η Επιτροπή δεν ήταν τότε σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσο υπήρχε σαφής διαχωρισμός μεταξύ της παραγωγής συνθετικών ινών και της νέας επένδυσης. Αντίθετα, θεώρησε ότι οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν ενδεχομένως να ευνοήσουν έμμεσα την επιχείρηση Deggendorf, η οποία κατασκευάζει προϊόντα τα οποία καταρχήν δεν μπορούν να τύχουν ενισχύσεων βάσει του κοινοτικού πλαισίου που ισχύει για τις συνθετικές ίνες.

(¹) ΕΕ αριθ. C 207 της 8. 8. 1991, σ. 6.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι, στις 21 Μαΐου 1986, είχε λάβει αρνητική απόφαση σχετικά με ορισμένες ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά που είχαν χορηγηθεί στην ίδια εταιρεία μεταξύ 1981 και 1983. Η απόφαση αυτή (86/509/ΕΟΚ) (1) απαιτούσε την επιστροφή της επιχορήγησης ύψους 6,12 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και του δανείου ύψους 11 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων με επιδοτούμενο επιτόκιο. Η επιστροφή αυτή δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ και, κατά συνέπεια, η εταιρεία Deggendorf εξακολουθεί να επωφελείται από αθέμιτες ενισχύσεις που ενισχύουν τεχνητά την ανταγωνιστικότητα της.

Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι, στην κοινοτική αγορά των ινών από πολυαμίδιο και πολυεστέρα, η οποία είναι άκρως ανταγωνιστική λόγω της παρουσίας πολλών παραγωγών σε όλες τις εθνικές αγορές, αλλά χαρακτηρίζεται συγχρόνως και από στασιμότητα της ζήτησης, από επενδύσεις υψηλής έντασης κεφαλαίου και από περιορισμένα περιθώρια, οι εν λόγω ενισχύσεις απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που θα επέτρεπαν την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφοι 1 έως 3, και είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Κατ' αυτό τον τρόπο, η Επιτροπή προέβη σε μία ανάλυση αντίστοιχη με εκείνη την οποία είχε πραγματοποιήσει πριν από λίγους μήνες, όταν εξέταζε μία περίπτωση ενισχύσεων στην ίδια επιχείρηση Textilwerke Deggendorf GmbH για την πραγματοποίηση επενδύσεων εξορθολογισμού της παραγωγής ελαστικών καλτσών και ινών από πολυαμίδια.

Η Επιτροπή είχε τότε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, ενώ συγχρόνως επέβαλε στις γερμανικές αρχές την υποχρέωση να μην αρχίσουν την καταβολή τους μέχρις ότου επιστραφούν οι ασυμβίβαστες ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί παράνομα από το 1981 έως το 1983.

Στην απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία έναντι του σχεδίου ενίσχυσης για την αναδιάρθρωση της επιχείρησης Pietsch (2), η Επιτροπή υπενθύμισε εξάλλου το ανωτέρω ιστορικό διευκρινίζοντας ότι, «σε περίπτωση ενδεχόμενης ευνοϊκής απόφασης με την οποία θα επιτρέπονται οι εν λόγω ενισχύσεις, η καταβολή τους δεν θα πρέπει να πραγματοποιηθεί παρά μόνο μετά την επιστροφή των παράνομων ενισχύσεων που αφορά η απόφαση της 21ης Μαΐου 1986».

II

Η γερμανική κυβέρνηση, στις παρατηρήσεις που υπέβαλε με επιστολή της 30ής Ιουλίου 1991, στα πλαίσια της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, διευκρίνησε τη θέση που είχε λάβει κατά το

(1) ΕΕ αριθ. L 300 της 24. 10. 1986, σ. 34.

(2) Επιστολή της 27ης Ιουνίου 1991 και ΕΕ αριθ. C 207 της 8. 8. 1991.

χρόνο της κοινοποίησης, παρέχοντας έτσι στην Επιτροπή ορισμένα συμπληρωματικά στοιχεία που της επέτρεψαν να εκτιμήσει —με βάση τις συνέπειές της επί του ανταγωνισμού— τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της εταιρείας Textilwerke Deggendorf GmbH, αδιαμφισβήτητου λήπτη της ενίσχυσης, και της επιχείρησης Pietsch, όπου θα πραγματοποιηθούν οι ενισχυόμενες επενδύσεις.

Οι γερμανικές αρχές, εξάλλου, θεώρησαν αμελητέες τις συνέπειες της ενίσχυσης στην παραγωγή συνθετικών ινών μέσω του συνολικού προϋπολογισμού της Textilwerke Deggendorf GmbH.

Η δανική και ολλανδική κυβέρνηση, καθώς και η British Textile Confederation, έστειλαν στην Επιτροπή ορισμένες σύντομες παρατηρήσεις. Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν στη γερμανική κυβέρνηση, η οποία δεν διατύπωσε σχετικά κανένα νέο σχόλιο.

Εξάλλου, η γερμανική κυβέρνηση διατύπωσε τα σχόλιά της στην απόφαση της Επιτροπής με επιστολή της 30ής Ιουλίου 1991.

III

Το δάνειο με επιδοτούμενο επιτόκιο ύψους 5,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε στην εταιρεία Textilwerke Deggendorf GmbH κατ' εφαρμογή του Bayerische Regionale Förderprogramm, το οποίο ενέκρινε η Επιτροπή με επιστολή της 27ης Δεκεμβρίου 1988, αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι επιτρέπει στην επιχείρηση να πραγματοποιεί επενδύσεις χωρίς να επιβαρύνεται με όλο το σχετικό κόστος.

Οι ενισχύσεις αυτές γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Η υποχρέωση προηγούμενης γνωστοποίησης των εν λόγω ενισχύσεων προκύπτει, πράγματι, από το πλαίσιο που ισχύει για κάθε σχέδιο ενίσχυσης, ανεξάρτητα από τη μορφή του, σε εταιρείες του κλάδου των συνθετικών ινών.

Η Επιτροπή ήταν σε θέση έτσι, να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της και να εκτιμήσει τη σχεδιαζόμενη ενίσχυση.

Η χρηματοοικονομική και λογιστική σχέση που υφίσταται μεταξύ της Textilwerke Deggendorf και της Pietsch φαίνεται ότι δεν έχει συνέπειες στην παραγωγή ινών μέσω του συνολικού προϋπολογισμού της ιδιοκτήτριας επιχείρησης. Η σχέση αυτή, αντίθετα, αυξάνει τις δυνατότητες διοχέτευσης των προϊόντων της Textilwerke Deggendorf, στο βαθμό που η επιχείρηση Pietsch χρησιμοποιεί συνθετικές ίνες κατά την κατασκευή των παραπετασμάτων της.

Στην απόφαση της 26ης Μαρτίου 1991, η Επιτροπή είχε ήδη διαπιστώσει ότι η ύπαρξη επιπλέον δυνατοτήτων και διάθεσης για την παραγωγή συνθετικών ινών συμβάλλει στην απορρόφηση της συνολικής πλεονάζουσας ζήτησης που υπάρχει στον κλάδο αυτό.

Έτσι, ο δεσμός που υφίσταται μεταξύ της παραγωγής συνθετικών ινών και της νέας επένδυσης που θα χρηματοδοτηθεί εν μέρει από δημόσιους πόρους δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να εκτιμήσει τη σχεδιαζόμενη ενίσχυση λαμβάνοντας υπόψη ότι αντιμετωπίζονται καταρχήν δυσμενώς από τους κανόνες που ισχύουν στον κλάδο των συνθετικών ινών.

Ειδικότερα, όσον αφορά την επιχείρηση Pietsch, η οποία ασχολείται αποκλειστικά με την κατασκευή παραπετασμάτων από ύφασμα, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το κρατίδιο της Βαυαρίας σχεδιάζει να ενισχύσει το σχέδιο ανάκαμψης και εκσυγχρονισμού της.

Η σχεδιαζόμενη ενίσχυση πρόκειται να χορηγηθεί κατ'εφαρμογή ενός καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το καθεστώς αυτό (ενισχύσεις υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου των δανείων και με ένταση που περιορίζεται σε 8% καθαρού ισοδύναμου επιδότησης).

Η Επιτροπή μπορεί να θεωρήσει ότι, με προοπτική τη διατήρηση των 134 υφισταμένων θέσεων εργασίας στην επιχείρηση Pietsch και τη δημιουργία 15 επιπλέον μόνιμων θέσεων εργασίας στην περιοχή του Deggen Dorf, η εν λόγω ενίσχυση ευνοεί την ανάπτυξη της υπό εξέταση οικονομικής περιοχής και μπορεί, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

IV

Η Επιτροπή διαπιστώνει, εντούτοις, ότι, εφόσον η επιχείρηση Textilwerke Deggen Dorf GmbH δεν επιστρέψει όλες τις ενισχύσεις τις οποίες έλαβε αδικαιολόγητα από το 1981 έως το 1983, η ανταγωνιστικότητά της θα εξακολουθήσει να ενισχύεται από ένα πλεονέκτημα το οποίο έχει επιπτώσεις στους όρους των συναλλαγών.

Από τυπική άποψη, αντίθετα με τις παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι γερμανικές αρχές μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν επικρίνει την Textilwerke Deggen Dorf GmbH για το γεγονός ότι άσκησε προσφυγή προκειμένου να επιτύχει την ακύρωση από τα γερμανικά δικαστήρια μιας σχετικής διοικητικής απόφασης.

Η Επιτροπή διαπιστώνει, αντίθετα, αφενός ότι δεν έχει ακόμα πραγματοποιηθεί η επιστροφή της παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης, και αφετέρου ότι δεν διαθέτει κανένα μέσο καταναγκασμού για να επιταχύνει ή να επιβάλει την εκτέλεση της απόφασης της 21ης Μαΐου 1986. Η Επιτροπή είχε λάβει τότε αρνητική απόφαση σχετικά με ορισμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν παράνομα στην ίδια εταιρεία μεταξύ 1981 και 1983 και ζήτησε την επιστροφή των επιχορηγήσεων ύψους 6,12 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ορισμένων δανείων με ευνοϊκούς όρους που ανέρχονται στο ποσό των 11 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

Δεδομένου ότι δεν έχει ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η αρνητική αυτή

απόφαση έχει καταστεί τελεσίδικη. Η γερμανική κυβέρνηση, αντίθετα, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου ζητώντας ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 26ης Μαρτίου 1991.

Η Επιτροπή έχει ήδη υπενθυμίσει στη γερμανική κυβέρνηση, στην απόφαση της 26ης Μαρτίου 1991 που αφορά την ίδια επιχείρηση Textilwerke Deggen Dorf, ότι υποχρεούται να εξετάζει τις περιπτώσεις ενισχύσεων, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις που ενδέχεται να συντελέσουν ώστε η ενίσχυση να έχει επιπτώσεις στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Σε μία πρόσφατη απόφαση, το Δικαστήριο παρατήρησε εύστοχα ότι εφόσον η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσο συμβιβάζεται μία ενίσχυση με την κοινή αγορά, πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, και του πλαισίου το οποίο έχει ήδη αξιολογήσει σε προηγούμενη απόφασή της, καθώς και των υποχρεώσεων οι οποίες επιβλήθηκαν με την προηγούμενη αυτή απόφαση σε ένα κράτος μέλος (1).

Συνεπώς, είναι θεμιτό να στηρίξει η Επιτροπή μία μεταγενέστερη απόφασή της στο γεγονός ότι δεν έχει τηρηθεί ένας όρος που επιβλήθηκε με απόφαση που είχε εκδοθεί προηγουμένως και αφορούσε την ίδια επιχείρηση, όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση.

Η ανάλυση αυτή ενισχύεται εξάλλου και από το ιστορικό της συγκεκριμένης υπόθεσης, λόγω του οποίου η Επιτροπή καταλήγει να επαναλάβει την επιχειρηματολογία της απόφασης της 26ης Μαρτίου 1991: το αθέμιτο πλεονέκτημα του οποίου επωφελήθηκε η Textilwerke Deggen Dorf από το 1981-1983 είχε σαν αποτέλεσμα για την επιχείρηση αυτή έναν αδικαιολόγητο πλουτισμό ο οποίος θα συνεχιστεί μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η επιστροφή των παράνομων και ασυμβίβαστων ενισχύσεων τις οποίες έλαβε.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί δάσιμα ότι οι εν λόγω ενισχύσεις —οι οποίες είναι, εξάλλου, ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά— δεν μπορούν να δοθούν πραγματικά στην Textilwerke Deggen Dorf GmbH, εφόσον η επιχείρηση δεν προδεί σε επιστροφή των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που αναφέρονται στην απόφαση της 21ης Μαΐου 1986.

Οι παράνομα χορηγηθείσες ενισχύσεις, τις οποίες η Deggen Dorf αρνείται να επιστρέψει από το 1986, και οι νέες επενδυτικές ενισχύσεις για τις οποίες γίνεται λόγος σήμερα θα είχαν σφραγιστικά σαν αποτέλεσμα να δοθεί στην επιχείρηση αυτή ένα υπερβολικό και αδικαιολόγητο πλεονέκτημα το οποίο αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

Ως εκ τούτου, ακόμη και αν οι σχεδιαζόμενες σήμερα ενισχύσεις ύψους 744 485 γερμανικών μάρκων που προκύπτουν από τη χορήγηση δανείων με επιδοτούμενα επιτόκια ύψους 5,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, η Επιτροπή εκτιμά

(1) Απόφαση της 3ης Οκτωβρίου στην υπόθεση 261/89 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ότι θα πρέπει να ανασταλεί η καταβολή τους, μέχρι την επιστροφή των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που αναφέρονται στην απόφαση του 1986.

Η κατάσταση αυτή προέκυψε από την αμελή συμπεριφορά της γερμανικής κυβέρνησης και της εταιρείας Deggen Dorf, οι οποίες ενήργησαν κατά παράβαση των κανόνων αναγκαστικού δικαίου του άρθρου 93 παράγραφος 3.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα μέσο καταναγκασμού για να επιταχύνει ή να επιβάλει την εκτέλεση της απόφασης του 1986, καθίσταται περισσότερο αναγκαία η αναστολή της καταβολής των παρουσών ενισχύσεων.

Επιπλέον, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή, στην ανακοίνωση που εξέδωσε βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης υπογράμμισε ήδη ότι από τη μη επιστροφή των παλαιών ασυμβίβαστων ενισχύσεων εκ μέρους της εταιρείας Textilwerke Deggen Dorf GmbH προκύπτει μία διπλή στρέβλωση του ανταγωνισμού. Ούτε η γερμανική κυβέρνηση ούτε η ενδιαφερόμενη επιχείρηση αμφισβήτησαν ή διατύπωσαν παρατηρήσεις όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής επί του θέματος.

Συμπερασματικά, οι ενισχύσεις ύψους 744 485 γερμανικών μάρκων που σχεδιάζει η γερμανική κυβέρνηση υπέρ της εταιρείας Deggen Dorf συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, αλλά δεν μπορούν να χορηγηθούν μέχρις ότου η εταιρεία Textilwerke Deggen Dorf GmbH επιτρέψει τις ενισχύσεις που λήφθηκαν παράνομα μεταξύ 1981 και 1983 και οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της απόφασης 86/509/ΕΟΚ της Επιτροπής.

Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, λόγω του ότι η επιχείρηση Textilwerke Deggen Dorf λαμβάνει αδικαιολόγητα από το 1981-1983 ενισχύσεις συνολικού ποσού 17,12 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ότι, ακόμη και σήμερα, η επιχείρηση αυτή εξακολουθεί να αρνείται να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που έχει βάσει του κοινοτικού δικαίου και δεν προβαίνει σε επιστροφή των εν λόγω ενισχύσεων. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αναβλητική αίρεση που αναφέρεται στην παρούσα απόφαση δεν μπορεί να εφαρμοστεί σωρευτικά με την αναβλητική αίρεση που περιέχεται στην απόφαση της 26ης Μαρτίου 1991, για δύο λόγους: πρώτον, λόγω του γεγονότος ότι το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα είναι το ίδιο και στις δύο περιπτώσεις, δηλαδή να μην συνεχίσει η Textilwerke Deggen Dorf, με τη στάση της, να επωφελείται των πλεονεκτημάτων που απορρέουν από ένα αδικαιολόγητο πλουτισμό· δεύτερον λόγω του γεγονότος ότι η παρούσα

αναβλητική αίρεση θα πάψει να παράγει αποτελέσματα, εφόσον η επιχείρηση εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την επιστροφή των ενισχύσεων σύμφωνα με την απόφαση της 21ης Μαΐου 1986. (Το ίδιο ισχύει για την αναβλητική αίρεση της απόφασης της 26ης Μαρτίου 1991),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις υπό μορφή επιδοτούμενων δανείων ύψους 2,8 και 3 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, δεκαπενταετούς και οκταετούς διάρκειας αντίστοιχα, που χορηγήθηκαν με επιτόκιο 4,5% και τριετή περίοδο χάριτος, στην εταιρεία Textilwerke Deggen Dorf GmbH και κοινοποίησαν στην Επιτροπή με επιστολή των γερμανικών αρχών, της 25ης Φεβρουαρίου 1991, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Η Γερμανία υποχρεούται να αναστείλει την καταβολή στην εταιρεία Deggen Dorf των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης, μέχρις ότου προβεί σε ανάκτηση των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της απόφασης 86/509/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε σε συμμόρφωση μ' αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιουνίου 1992

για την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης του αιγυπτίου παραγωγού στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου

(92/331/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10,

Μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92⁽²⁾, η Επιτροπή καθιέρωσε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου, που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 21 10, 7202 21 90 και 7202 29 00.

Β. ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

- (2) Ενώ όλοι οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί είχαν ενημερωθεί για τα αποτελέσματα της έρευνας, ο αιγύπιος παραγωγός EFACO (The Egyptian Ferro-Alloys Co.) πρότεινε ανάληψη υποχρέωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88.
- (3) Με βάση όσα διαπιστώνονται στις αιτιολογικές σκέψεις (35) και (36) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92, αυτή η ανάληψη υποχρέωσης θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών εισαγωγής στην Κοινότητα κατά ένα ποσό που θεωρείται ότι επαρκεί, υπό τις παρούσες συνθήκες, για την εξουδένωση της ζημίας που προκύπτει από την πρακτική ντάμπινγκ.
- (4) Η Επιτροπή θεωρεί την εν λόγω προσφορά αποδεκτή. Ως εκ τούτου, μπορεί να παραταθεί η έρευνα σχετικά με τον εν λόγω αιγύπτιο παραγωγό.

- (5) Η Επιτροπή σημειώνει εντούτοις την εξαιρετικά τεταμένη κατάσταση που επικρατεί στην κοινοτική αγορά σιδηροπυριτίου. Η ανταγωνιστική συμπεριφορά στην κοινοτική αγορά από μέρους των εξαγωγέων καθώς και η εξέλιξη της κοινοτικής βιομηχανίας από χρηματοοικονομική και εμπορική άποψη απαιτούν συνεπώς συνεχή προσοχή εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων.
- (6) Η Επιτροπή επιθυμεί εξάλλου να υπενθυμίσει ότι όταν καταγγέλεται μία ανάληψη υποχρέωσης ή όταν η Επιτροπή έχει λόγους να πιστεύει ότι παραβιάστηκε και ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούν τη λήψη τέτοιων μέτρων, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, να εφαρμόσει αμέσως προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ με βάση τα στοιχεία που διαπιστώθηκαν πριν από την ανάληψη υποχρέωσης.
- (7) Όταν ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής αντιντάμπινγκ σχετικά με την αποδοχή της πρότασης για ανάληψη υποχρέωσης, δεν εκφράστηκε καμία αντίρρηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Γίνεται αποδεκτή η ανάληψη υποχρέωσης που πρότεινε ο αιγύπιος παραγωγός στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Αιγύπτου και Πολωνίας.

Αυτή η ανάληψη υποχρέωσης αρχίζει να ισχύει από την ημέρα ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92.

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 1992.

Για την Επιτροπή
Frans ANDRIESEN
Αντιπρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 8 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.